

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 20CC1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió de Cultura

Sessió 20, dimecres 25 de març de 2026

Presidència de l'H. Sr. Joan Ignasi Elena Garcia

Sessió 20 de la CC

La sessió de la Comissió de Cultura (CC) s'obre a ****. Presideix Joan Ignasi Elena Garcia, acompanyat de la vicepresidenta, Carme Renedo i Puig, i del secretari, Ernesto Carrión Sablich. Assisteix la Mesa el lletrat Ferran Domínguez García.

Hi són presents [Imma Ferret Raventós](#), [Rocio Garcia Pérez](#), [Guillem Mateo Sellas](#) i [Gisela Navarro Fuster](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jordi Bertran](#) i [Luengo](#), [Francesc de Dalmases](#) i [Thió](#) i [Lluís Puig Gordi](#), pel G. P. de Junts; [Carles Campuzano](#) i [Canadés](#) i [Raquel Sans Guerra](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Pau Ferran Navarro](#) i [Lorena Roldán Suárez](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Manuel Jesús Acosta Elías](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Susanna Segovia Sánchez](#), pel G. P. Comuns; [Laura Fernández Vega](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. [Mixt](#)[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [\[assistents\]](#).

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de compareixença de l'alcalde de Manresa davant la Comissió de Cultura perquè informi sobre les bones pràctiques que han permès a la ciutat esdevenir una localització de referència per al rodatge de produccions audiovisuals

(tram. 356-01289/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

2. Sol·licitud de compareixença d'Aleix Farrés Gilibets, director de la Manresa Film Office, davant la Comissió de Cultura, perquè informi sobre les bones pràctiques que han permès a la ciutat esdevenir una localització de referència per al rodatge de produccions audiovisuals (tram. 356-01290/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

3. Sol·licitud de compareixença d'una representació de Catalunya Film Festivals davant la Comissió de Cultura perquè informi sobre l'activitat de l'organització i sobre la situació del sector (tram. 356-01319/15). Raquel Sans Guerra, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Sol·licitud de compareixença del director de la Filmoteca de Catalunya davant la Comissió de Cultura perquè informi sobre el projecte de la nova direcció (tram. 356-01320/15). Raquel Sans Guerra, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Sol·licitud de compareixença d'una representació del Cercle de Cultura Tradicional i Popular Marboleny davant la Comissió de Cultura perquè informi sobre el projecte d'ampliació de les instal·lacions de l'entitat (tram. 356-01325/15). Ester Capella i Farré, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

6. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Fundació Robert Gerhard davant la Comissió de Cultura perquè informi sobre els objectius i les activitats de la

fundació (tram. 356-01334/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Fundació Privada Maco-Bama davant la Comissió de Cultura perquè informi sobre el Pla director de la Font dels Lleons de Tarragona (tram. 356-01369/15). Jordi Bertran i Luengo, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Proposta de resolució sobre el projecte "Els ulls de la història" (tram. 250-00810/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 333, 52; esmenes: BOPC 380, 34).

9. Proposta de resolució sobre la consolidació del videojoc català (tram. 250-00811/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 333, 53; esmenes: BOPC 380, 34).

10. Proposta de resolució sobre la declaració del cementiri dels Jans, de Tarragona, com a bé cultural d'interès nacional (tram. 250-00852/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació (text presentat: BOPC 345, 174).

11. Proposta de resolució sobre la Casa de les Ànimes, de Tarragona, com a espai per a l'arxiu de l'arquitecte Josep Maria Jujol (tram. 250-00931/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 377, 35; esmenes: BOPC 425, 5).

12. Proposta de resolució sobre la declaració com a bé cultural d'interès nacional del tram de la Via Augusta al pas pel Vendrell (tram. 250-00933/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 377, 38; esmenes: BOPC 425, 6).

13. Proposta de resolució sobre per a la declaració dels Tres Dies de Trial de Santigosa com a bé cultural immaterial d'interès nacional (tram. 250-00977/15).

Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 389, 23).

14. Proposta de resolució sobre la inclusió de la caça en l'inventari del patrimoni etnològic (tram. 250-01052/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 415, 29).

15. Proposta de resolució sobre el servei de bibliobús a l'Alt Pirineu i Aran (tram. 250-01006/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 403, 16; esmenes: BOPC 445, 5).

16. Proposta de resolució sobre l'obra de Gaudí al santuari de Nostra Senyora del Sagrat Cor, a Tarragona (tram. 250-01041/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 409, 141; esmenes: BOPC 445, 9).

17. Proposta de resolució sobre la conservació de Can Macià a Vallmanya, a Alcarràs (tram. 250-01047/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 415, 23; esmenes: BOPC 445, 9).

18. Proposta de resolució sobre el desplegament efectiu del Consorci Patrimoni Romà de Tàrraco i la protecció del patrimoni mundial de Tarragona (tram. 250-01056/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 415, 36; esmenes: BOPC 445, 10).

El president

Molt bé, comencem la sessió. I, com saben, en primer lloc, si hi ha alguna substitució?

Rocio Garcia Pérez

Sí, president. La diputada Ivana Martínez substitueix la diputada Imma Ferret.

El president

Algú més? No. Pel que em sembla... Ah, sí. No.

Raquel Sans Guerra

Jo no és comunicar una substitució és comunicar que una de les propostes de resolució, perquè consti en acta, la farà el diputat Josep Vidal, que vindrà específicament per fer la proposta de resolució.

El president

Gràcies. Doncs, comencem. Els primers punts de l'ordre del dia fins al número 7, de l'1 al 7, són sol·licituds de compareixença i, per tant, si els sembla, si ningú demana votacions separades, doncs, les votàriem de l'1 al 7.

Sol·licituds de compareixença

356-01289/15, 356-01290/15, 356-01319/15, 356-01320/15, 356-01325/15,
356-01334/15 i 356-01369/15

Vots a favor?

Per unanimitat.

Proposta de resolució sobre el projecte "Els ulls de la història"

250-00810/15

I passem al punt número 8, que és la proposta de resolució sobre «Els ulls de la història» presentada pel Grup Socialistes i Units per Avançar. I té la paraula la senyora Rocio Garcia, la diputada Garcia. Per tres minuts. Sí, però si s'allarga ja saben que anem amb molta flexibilitat.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, president. Molt bona tarda a tothom. «Els ulls de la història», una mirada immersiva al patrimoni cultural català té per objectiu apropar els monuments catalans al públic de manera vivencial a través de nous relats i de tecnologia immersiva.

El projecte impulsa la renovació d'espais patrimonials de Catalunya mitjançant noves museogràfiques que aposten per la innovació tecnològica i la realitat virtual. Suposa, sens dubte, una oportunitat per revisar i actualitzar els relats de la visita als equipaments patrimonials més emblemàtics del país.

La iniciativa es basa en microrelats que situen el visitant en moments concrets de la història, connectant el passat, l'entorn local amb els relats de la història més universals, aportant coneixement i aprenentatges a cadascuna de les persones que gaudeixen de l'experiència.

El passat ens interpel·la, ens emociona i ens ajuda a entendre millor qui som i ens fa estimar el nostre territori, el nostre país, la nostra història. És un element clau per enfortir la formació i l'educació cultural de les generacions més joves amb activitats didàctiques i, alhora, integrar també les persones novingudes.

I en aquesta línia va néixer l'experiència participativa immersiva «Els ulls de la història» la passada legislatura, gràcies a l'impuls de l'Agència de Patrimoni Cultural. I en la primera fase d'aquest projecte, dels anys 24 al 26, i ja oberts al públic, podem gaudir del Centre d'Interpretació de la Roca dels Moros del Cogul des del juliol del 24, la Cartoixa d'Escaladei des de novembre del 24, l'Espai Moja també des de desembre del 24, el Centre del Romànic de la Vall de Boí des de desembre del 25.

I en una segona fase, que serà del 26 al 28, té previst posar-se en marxa la Colònia Sedó d'Esparreguera, el Castell de Cardona, el Teatre romà de Tàrraco, el Pla d'Almatà de Balaguer i la ciutat ibèrica d'Ullastret.

Destacar que el curs 24-25 es va fer una prova pilot amb sis mil alumnes de secundària amb «Els ulls de la història» i l'experiència didàctica ha estat tot un èxit. Ha estat un recurs gratuït adreçat a l'alumnat de secundària i creat per portar el patrimoni català a l'aula. Una proposta que adapta al nou currículum aquestes matèries i que posen en valor el patrimoni cultural.

Així doncs, «Els ulls de la història» representa una proposta innovadora i molt ben valorada també per la comunitat educativa. I està previst que en el curs 25-26 gaudeixin de l'experiència també 10.080 alumnes de secundària de vuitanta centres de tot el país.

Per tant, els punts que presentem des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar en aquesta proposta que registràvem l'octubre passat, pensem que ja estan pràcticament tots en marxa i, evidentment, afavoreixen la igualtat d'oportunitats en l'accés a la cultura a tothom.

Per tant, esperem rebre el suport d'aquesta comissió perquè el Departament de Cultura està ja en la línia que nosaltres com a grup havíem valorat positivament. I aprofito i em refereixo a l'esmena d'addició que presentava Junts i, tal com li hem dit al diputat de Dalmases, l'acceptem i la incorporem al text definitiu que votarem avui.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. I, efectivament, hi ha una esmena de Junts. I, per tant, per l'esmena i el contingut de la proposició, el diputat Dalmases.

Francesc de Dalmases i Thió

Moltes gràcies, president. La veritat, diputada, és que nosaltres no estàvem convençuts que finalment avui ho presentessin, ho vam comentar entre nosaltres. Perquè, més enllà del que és la proposta per ella mateixa, home, ens semblava... en política el do de l'oportunitat és important i, amb un sistema educatiu que amb prou feines pot caminar, no?, doncs, vostès ens porten aquesta proposta, que celebrem i la votarem, que bàsicament el que ofereix és que es pugui fer.... Bé, uns recursos que fan un doble mortal amb tirabuixó i pirueta.

I, per tant, a nosaltres ens semblava que això, per un tema d'oportunitat política, parlar de recursos educatius, parlar d'estudiants, parlar de currículum, doncs, no és el més oportú. Recordem que tenim els docents al carrer, que tenim tot el sector fortament enfadat. Bàsicament ens diuen això, que no poden ni caminar. Que han patit la prepotència del Govern d'Illa amb aquell pacte que van fer amb Comissions Obreres i UGT, que són minoritaris, que en el sector són pràcticament insignificants

i que vostès, des de la seva cosmovisió espanyola, van considerar que amb això ja havien tancat un acord i, sobretot, continuen negant-se a negociar amb els sindicats majoritaris.

Per tant, bé, en això estem, en un escenari de protestes, el Govern dient, i el seu grup parlamentari, que això és un acord històric i tothom que té ulls, doncs, sap que això és un desastre i un fracàs històric, que és una mala forma de fer política. Per tant, nosaltres els hi demanàriem menys cortines de fum, més negociar amb els mestres i professors.

Insistim que estimar aquest país és estimar el seu futur, i això passa per estimar els professors. Tenen la comunitat educativa abandonada, empenyada, menystinguda. Ha estat un error greu del Govern d'Illa el que ha fet, el que està fent i el que sembla que vol persistir a fer.

Per tant, nosaltres no parlarem de res que tingui relació amb l'educació fins que no rectifiquin, fins que no negociïn i després, si volen, ja parlem d'aquestes ulleres de realitat

Fitxer 20CC2

virtual, que està molt bé que les utilitzin els alumnes, però que està molt malament que les utilitzi el seu grup parlamentari per fer veure el que no és.

El president

Gràcies, diputat. I ara per Esquerra Republicana, la diputada Raquel Sans.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. He hagut de preguntar si érem a la Comissió de Cultura o d'Educació. Som a la Comissió de Cultura i, com molt bé sap el diputat de Dalmases, també jo crec que no cal fer demagògia. Les propostes es presenten en un moment determinat i després es debaten al cap de molts mesos i, per tant, les coses tots sabem com funcionen i, per tant, crec que podem criticar moltes altres coses, però no aquesta qüestió.

Jo intervenc per dir que donarem suport a aquesta proposta de resolució presentada pel Grup Socialista, que bàsicament va encaminada a consolidar el projecte «Els ulls de la història». I ho fem, en primer lloc, perquè creiem que és un bon projecte, però també perquè és un bon exemple de continuïtat institucional.

Ho deia la diputada Garcia, és un projecte que es va iniciar en l'anterior legislatura, que es va impulsar sota la conselleria d'Esquerra i que celebrem que el Govern actual no només mantingui, sinó que vulgui consolidar i ampliar. I creiem que aquest és el camí, que la cultura i especialment el patrimoni necessiten mirada llarga, consens i voluntat de país.

I és que «Els ulls de la història» apunten, precisament, en aquesta direcció, en convertir el nostre patrimoni en una eina viva, accessible i connectada a la ciutadania no només per preservar-lo, sinó per explicar-lo millor.

Jo personalment he tingut l'oportunitat de visitar dos d'aquests monuments, el de Miravet i també el de la Cartoixa d'Escaladei, i aquest darrer ho he fet amb els meus fills i amb els meus pares, no? I, per tant, veient com aquestes noves narratives són capaces d'atraure el públic infantil i juvenil amb una mirada diferent, adaptada a les noves narratives actuals per explicar el patrimoni i per generar aquest interès que creiem molt necessari.

I creiem, a més a més, que aquesta vessant pedagògica, no?, no adreçada només a anar a veure el monument *in situ*, sinó a ser capaços de poder traslladar el monument també a les aules del nostre país, ens sembla una proposta interessant.

La diputada Garcia donava algunes de les xifres. És cert que és una tecnologia que és cara, és de difícil mobilitat i, per tant, encara estem parlant de xifres reduïdes. Creiem que hauríem de tendir a que fos més accessible per a un nombre major d'alumnes i, per tant, aquest segurament hauria de ser el següent repte que compartim.

I, per tant, entenem que aquesta no és només una bona política cultural puntual, sinó que hauria de formar part de la política patrimonial del nostre país, adaptant-la als nous temps. I, per tant, evidentment, rebrà el nostre suport.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. I ara, pel Partit Popular, el diputat Ferran.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Creiem que és una bona iniciativa per acostar el patrimoni als joves, amb eines modernes i fer la història més atractiva i més entenedora. Es valora també que es vulgui estendre arreu del territori i que es garanteixi aquesta igualtat d'oportunitats a tot arreu.

Això sí, nosaltres creiem que cal assegurar sempre el rigor i la pluralitat dels continguts, perquè vostès, en l'exposició de motius, diuen, i cito textualment: «que el coneixement del patrimoni no pot desapropiar l'oportunitat de renovar i actualitzar els relats històrics» –vostès volen fer revisionisme–, «incorporant-hi una mirada crítica amb criteris de gènere i de classe».

Doncs, escoltin, la història no es renova ni s'actualitza al relat que a un li vagi bé. Als centres educatius s'hi ha de fer divulgació cultural, evidentment això està bé, però el que no podem compartir és el seu revisionisme i el seu sectarisme a les aules. I, per tant, ens abstindrem.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. I ara, pel Grup de VOX, el diputat Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí. Moltes gràcies, president. Bien, «Els ulls de la història», aparentement es una buena herramienta, simplemente una herramienta, o podría serlo, para introducir a las personas, concretamente también a los niños, a los escolares, el conocimiento de nuestro patrimonio, de la historia.

He tenido la oportunidad de visitar, precisamente, el que se utiliza en la Cartoixa d'Escaladei y así, a simple vista, puede ser una herramienta adecuada, no un fin en sí mismo. Pero el problema está cuando ustedes en la exposición de motivos, como ha dicho el diputado que me ha precedido, el señor Ferran, cuando ustedes ya

prostituyen lo que es la historia a través de unos apriorismos y unas premisas que son de todo menos objetivas y realistas.

Quieren todos ustedes revisar la historia para acomodarla a sus presupuestos ideológicos, de género, de clase. Y, por lo tanto, nosotros esto no lo podemos apoyar y nos abstendremos en esta propuesta de resolución.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. I pels Comuns, la diputada Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí. Gràcies, president. Nosaltres donarem suport a aquesta proposta de resolució, bàsicament perquè els punts el que diuen és donar continuïtat a una cosa que ja s'està fent. Sí que ens hagués agradat que fes una mica més de referència a com es faria aquesta continuïtat, com per exemple es podria fer la selecció dels instituts que ho farien en un primer moment, en un segon.

O sigui, ens sembla que al final és una proposta de resolució del grup que dona suport al Govern per donar suport al Govern. I és evident que tindrà el suport de la majoria dels grups, perquè bàsicament el que diu és com una cosa bastant obvia i poc aprofundida.

Donarem suport perquè creiem que tota iniciativa que serveixi perquè realment els estudiants, els nens, les nenes, la gent jove d'aquest país tingui més accés a la història, perquè la història és fonamental per poder tenir memòria, i per poder tenir memòria és fonamental tenir aquesta memòria, per saber el que està passant en el present i el que pot passar en el futur.

I, de fet, el que podríem posar sobre la taula és més aviat les dificultats que hi ha per abastar tot el temari que ja normalment hi ha dintre del currículum educatiu a les assignatures que es fan a primària i que es fan a l'educació secundària obligatòria, que moltes vegades les dificultats...

I coincideixo que és difícil parlar d'alguna cosa que té a veure amb els instituts sense tenir present totes les dificultats que tenen els docents per poder fer classes en

condicions, dificultats a nivell salarial, dificultats a nivell de ràtio, dificultats a nivell d'alt percentatge de persones amb necessitats especials sense els recursos necessaris, dificultats per un decret d'educació inclusiva que nosaltres defensem, però que tampoc ha tingut aquests recursos.

Llavors, tot això també acaba fent més difícil que es puguin fer els temaris en condicions. I això, el que acaba passant és que fets de la nostra història recent, que estan molt relacionats amb el que ens està passant actualment, no s'acaben de treballar als instituts i a les escoles de Catalunya.

De fet, ens trobem, per exemple, a l'institut al que va la meva filla un dels projectes trimestrals que fan el dediquen a parlar de la Guerra Civil, perquè si ho fan a la classe d'història, com que no s'arriba al final del temari, no s'acaba parlant mai d'una cosa que va passar no fa tants anys en aquest país i que té molt a veure amb alguns dels resultats d'algunes enquestes que estan fent-se en l'actualitat. El que té molt a veure és que no s'hi arribi a parlar d'aquests temes i que no hi hagi la formació i la informació que dona la mateixa història.

Una història que està basada en fets i que podem parlar d'adoctrinament quan en realitat el que passa és que no ens agrada que la manera com els llibres escriuen la història coincideixi amb el que nosaltres, determinats sectors estiguin interessats en destacar.

Donarem suport a aquesta proposta de resolució, tot i que, com dèiem, ens sembla que és una proposta de resolució que és bastant neutra.

El president

Molt bé, gràcies. Per posicionar-se sobre les esmenes, per un minut.

Rocio Garcia Pérez

Sí. Moltes gràcies, president. Bé, creiem que aquesta proposta de resolució sí que ve a aportar, no és ni òbvia ni buida, al contrari, té bastant contingut. Des del nostre punt de vista, posa en valor una gran activitat cultural i educativa que s'està duent a terme al nostre país i que està fora d'aquestes quatre parets.

I m'agradaria saber si alguns dels que s'han manifestat en paraules massa grosses per a una comissió parlamentària han estat mai en una d'aquestes experiències immersives i si coneixen de què parlen.

Justament per intentar tenir un país més culte, donar suport a la comunitat educativa, també als centres educatius, sempre des de la nostra formació política i des del nostre grup parlamentari, doncs, entendríem, bé, que avui es parlés justament de cultura i de com ajudar el patrimoni cultural i tenir una societat més culta i més... Bé, més implicada i amb més estima al país i també a la llengua i no utilitzar-la per a altres finalitats. Però bé, què hi farem.

El president

Gràcies, diputada.

Passem a la votació.

Ah, el torn és per posicionar-se sobre les esmenes. L'hem deixat perquè tampoc en aquesta comissió tallem, però és per posicionar-se sobre les esmenes. Vinga.

Vots a favor?

S'aprova per unanimitat. No. Perdó, perdó, perdó, perdó.

L'esmena ha estat inclosa, eh?, i es vota, per tant, amb l'esmena inclosa.

Vots a favor?

Grup dels Socialistes, Esquerra, Comuns, Junts.

Vots en contra?

Abstencions?

VOX i Partit Popular.

Per tant, queda aprovada.

Proposta de resolució sobre la consolidació del videojoc català

250-00811/15

I passem al novè punt de l'ordre del dia, que també és una PR sobre el videojoc català, presentada pel Grup Socialista i té la paraula... Endavant, diputada Rocio Garcia.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, president. Bona tarda, diputats, diputades. Catalunya ha aconseguit consolidar-se com un actor clau en el sector del videojoc, el qual no ha deixat de créixer en els darrers anys en inversió i en llocs de treball.

Per exemple, la facturació del 2023 va assolir 756 milions d'euros, amb un creixement del 6,6 % respecte al 22, i per primera vegada superava la xifra de cinc mil persones treballadores dins del sector, el que també representa, alhora, el cinquanta per cent del total de persones treballadores a tot l'Estat.

Aquest creixement sostingut ha anat acompanyat d'un augment dels estudis i dels projectes que s'hi han creat o instal·lat al nostre territori, perquè a Catalunya hi ha molt talent i també som importadores de talent.

Però més enllà de les xifres positives, el nostre grup el que vol posar en valor amb aquesta proposta de resolució és la singularitat de la indústria del videojoc català, que mostra elements de la cultura pròpia i amb una aposta clara per la llengua catalana.

El videojoc és avui una plataforma integradora de disciplines culturals i el Departament de Cultura, des de la passada legislatura, que va crear la Direcció General d'Innovació i Cultura Digital, està impulsant polítiques i accions per enfortir l'ecosistema català del videojoc i té una mirada de superació a la bretxa de gènere.

En aquest sentit, el 23 es presentaven les conclusions de la Taula del Videojoc de Catalunya i en aquesta legislatura se segueix donant continuïtat a aquells compromisos amb el sector. I en aquesta línia hem plantejat la proposta de resolució, per visibilitzar i enfortir un sector estratègic per a la cultura i la creació que es fa a Catalunya i des de Catalunya i en català i que es projecta al món.

Les propostes que es presentaven llavors en aquesta proposta de resolució, que avui substanciem, a l'octubre, hem comprovat com ja estan en marxa, amb la qual cosa aquests mesos la veritat és que el Departament ha fet molta feina.

El que s'està acabant d'elaborar i està en la darrera fase és el pla estratègic del videojoc a Catalunya. Els grups de treball ja s'han reunit, han treballat amb trenta-sis persones expertes del sector, amb empreses, centres formatius i incubadores i aviat podrem veure, cap a la tardor, el resultat d'aquest pla.

Així doncs, el que volem avui posar en valor és justament que és un sector molt important, molt rellevant per a la cultura, també per a aquest sector audiovisual que tan important és per a la nostra economia també. I incidir en un tema que pensem que és molt rellevant, que és molt important, el talent, el talent digital, el pla nacional de talent digital, que incrementarà també la contractació de joves formats a Catalunya.

I també aquesta feina que està fent el Departament, la Direcció General, amb la campanya del 8 de març, que tindrà continuïtat tot l'any i on es reforcen les accions que des del Govern es fan per impulsar les vocacions femenines i la visibilització del talent femení en el sector, que ara mateix només representa el vint-i-set per cent, tot i que està per sobre de la mitjana internacional.

També, alhora, amb el Departament de Política Lingüística, amb el Departament d'Universitats i Recerca i també amb Acció s'estan fent també línies de treball importants per exportar tot aquest talent que hi ha a Catalunya en el sector i poder projectar encara més aquestes produccions de videojoc en català.

Per tant, valorar positivament el treball transversal que es fa des del Govern. I per cloure la meua intervenció, i respecte a l'esmena presentada pel Grup Parlamentari de Junts, dir que no l'acceptariem.

Gràcies.

El president

Gràcies. I ara per posicionar el Grup de Junts i presentar també l'esmena, la diputada Renedo, vicepresidenta de la Comissió.

Carme Renedo i Puig

La cultura sempre té aquesta ambivalència de ser manifestació creativa i artística i ser també part del teixit industrial. I el sector català del videojoc, en aquest sentit,

sembla ser una de les indústries culturals més potents, amb facturacions que són, a nivell global, superiors, per exemple, a les del cinema.

La proposta de resolució proposa de millorar algunes febleses detectades del sector, com el percentatge de dones professionals, la necessitat de dotar el sector amb mecanismes estables de suport, fomentar el talent juvenil, etcètera.

Votarem a favor de la proposta de resolució, tot i que aquests objectius genèrics sembla que tenen poca correspondència amb els punts concrets de la proposta, molts d'ells, a més, són molt generalistes. Per exemple, impulsar les vocacions femenines i la

Fitxer 20CC3

visibilització, no la visibilitat, del talent femení del sector, ignorant les vuit o nou accions i estudis concrets dufts a terme ja per la Taula del Videojoc en els anys 24 i 25, com si no s'haguessin dut a terme o com si no suposessin passes importants endavant.

Votarem a favor d'aquesta proposta de resolució, tot i que sembla més enfocada al vessant econòmic i economicista que no pas al cultural. Votarem a favor d'aquesta proposta de resolució, tot i que som conscients que algunes de les mesures proposades són innecessàries o redundants. Per exemple, quan demanen d'impulsar la formació especialitzada i programes de formació professional, grau o màsters.

Segons la mateixa Generalitat de Catalunya, s'imparteixen nou graus diferents en sis universitats, sis màsters o postgraus en cinc universitats, cinc cicles formatius en trenta-cinc centres del país. Si això no és una bona oferta educativa, no sabem en què la podem millorar.

Votarem a favor d'aquesta proposta de resolució, tot i que som conscients de la barcelonitis extrema. Ofereixen, per exemple, com a dicotomia reforçar el suport a incubadores o *hubs* creatius o impulsar-ne de nou fora de Barcelona, com si fossin mesures incompatibles.

No s'ha acceptat l'esmena que proposàvem de desplegar polítiques efectives per afavorir la creació i el desenvolupament d'empreses vinculades al sector del videojoc en nous pols emergents més enllà de Barcelona i de la seva àrea metropolitana per contribuir a l'equilibri territorial, que és un tema que a nosaltres, almenys, ens preocupa i que va en la línia de la Taula de Videojocs, que té com un dels objectius descentralitzar Barcelona com a *hub*.

Votarem, doncs, a favor d'aquesta proposta de resolució, tot i ser conscients que està mancada d'ambició, no es reclama ni tan sols la creació de la marca Catalunya per a la projecció internacional o no suma esforços al pla d'internalització del videojoc de Catalunya, tal com preveu la Taula del Videojoc mateixa, l'òbvia.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I pel Grup d'Esquerra Republicana, diputada Raquel Sans.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. En primer lloc, donarem suport a la proposta de resolució. Ho deia abans la diputada Segovia, és estrany que el grup que dona suport al Govern presenti propostes de resolució instant el Govern, no? Perquè, evidentment, no tenen ni l'ambició ni el nivell d'exigència que hauria de tenir una proposta de resolució perquè han d'anar coordinades.

Potser seria més interessant que aquesta compareixença que ha fet la diputada Garcia, la fes algú de Govern per explicar totes aquestes dades i que sol·licitessin una sol·licitud de compareixença per poder conèixer tota la feina que s'està fent.

Però entrant en el fons de la proposta, no?, ja que la tenim sobre la taula, des d'Esquerra Republicana compartim clarament que el sector del videojoc és estratègic per al país en molts àmbits, tant en termes econòmics com culturals.

I hem de dir que no partim de zero, no?, que ja hi ha una feina que fa temps que s'està fent, que la va començar l'anterior govern també, que s'ha treballat per impulsar polítiques per enfortir l'ecosistema, per donar suport al talent, situar Catalunya també com un pol de referència, que ho és, i el que cal ara és donar continuïtat, consolidar i fer créixer aquesta feina.

De la proposta de resolució hi ha diferents punts, però voldria assenyalar especialment els punts 9 i 10. També s'ha dit, ara ho deia la diputada Renedo, d'una banda, l'impuls del talent femení. Creiem que és imprescindible abordar el biaix de gènere que encara existeix al sector del videojoc, de fet, que existeix en tots els sectors tecnològics. I, per tant, la mirada que s'explica.

I això em permet lligar amb intervencions que s'han fet en l'anterior proposta de resolució, com si d'història només n'hi hagués una o com si el prisma fos sempre el mateix. I, malauradament, ho expliquen els llibres, per exemple, de text que rebem a les escoles, on el percentatge de presència de dones en els llibres de text està per sota del vuitanta per cent. O sigui, el vuitanta per cent dels noms que apareixen als llibres de text són d'homes.

Per tant, falten referents femenins i falta aquesta mirada. I falta en els llibres de text a les escoles, falta en la manera com s'ha explicat la història i també trobarem a faltar ara la presència de dones en el sector del videojoc, de la intel·ligència artificial i del món tecnològic que estem construint, que s'està tornant a construir amb una mirada determinada, que no és neutra, que és una mirada determinada i, per tant, també la presència de dones és important aquí.

I després, tot el que té a veure amb la llengua, amb el català, amb l'existència de videojocs en català. Un dels principals problemes que té la llengua és l'ús social, especialment entre els més joves. El videojoc és una forma d'oci i si no hi ha oferta en la nostra llengua, doncs, és difícil que l'ús social de la llengua es pugui garantir i es pugui mantenir.

Per tant, també cal un reforç positiu en aquest sentit i, per tot això, donarem suport a aquesta proposta de resolució.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara de nou el diputat Pau Ferran del Partit Popular.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Deu ser perquè aquesta proposta la presenta el partit del Govern, però sempre que el partit del Govern planteja alguna iniciativa ho fa amb molt poca

concreció de les mesures proposades, sempre amb paraules... impulsar, estudiar, afavorir. I nosaltres animaríem el Govern a que fos molt més ambiciós amb les propostes que fa.

Evidentment, doncs, el videojoc s'ha convertit en una de les indústries estratègiques que té majors perspectives de creixement a tot el món. A Catalunya és cert que ens hem consolidat com un sector referent i crec que ho hem de potenciar. Ho recull bé la mateixa proposta, cinc mil treballadors dins del sector, hi ha un nombre important d'estudis.

I, per tant, hi votarem a favor, però, com deia, trobant a faltar aquesta manca d'ambició que sempre té el partit del Govern.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. I ara pel Grup de VOX, el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí. Moltes gràcies. Bien, el sector del videojuego es un sector con un enorme potencial, tecnológico, cultural, económico, y debe ser tratado como tal, con rigor y sin interferencias innecesarias.

Desde nuestro grupo defendemos una idea que es muy clara, el talento no necesita más planificación política, necesita menos trabas y más libertad. Por eso votamos a favor de medidas útiles que aparecen aquí en esta propuesta de resolución, como puede ser el impulso a la formación especializada, conexión con universidades y centros tecnológicos, incorporación de jóvenes al mercado laboral, facilitar el acceso a inversión, impulsar la internalización. Pero es verdad que sin ninguna concreción determinada.

Y lo que sí que vamos a rechazar absolutamente son las subvenciones indiscriminadas y la tendencia a generar dependencia del dinero público. Rechazamos el intento de introducir ideología en el sector. Votaremos en contra de políticas basadas en cuotas o enfoques de género o idiomáticas. El talento no tiene género, cuenta con el mérito y la capacidad. Y tampoco compartimos enfoques localistas o dirigistas que puedan limitar la competitividad del sector.

En definitiva, apoyamos lo que impulsa talento, empleo y competitividad y nos oponemos a más burocracia, más gasto ineficiente y más ideología.

Muchas gracias.

El president

Gràcies. I ara, pel Grup dels Comuns, la diputada Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Doncs, a risc de ser reiterativa, però crec que el diputat del PP m'ha robat la meitat de la intervenció que tenia pensada, perquè bàsicament era una mica l'anàlisi dels verbs de la proposta de resolució i que bàsicament ens quedem només amb el primer verb en infinitiu, no?, impulsar, reforçar, estudiar la viabilitat, impulsar i estudiar la creació. I llavors, a vegades entra el gerundi amb el seguir establint i afavorir, impulsar...

El problema és la poca concreció de les línies, perquè, per exemple, «Estudiar la viabilitat d'un clúster català del videojoc o d'una subcreació pròpia del clúster audiovisual». Quins serien els factors a tenir en compte? Què és el que vol fer el Govern amb aquesta línia? Aposta perquè hi hagi un clúster propi? Aposta per un subsector?

«Reforçar espais de suport com incubadores, acceleradores i *hubs* creatius». A banda que es plantegi com una dicotomia, jo crec que va una mica més enllà del que ha dit la diputada de Junts, perquè és reforçar espais de suport a Barcelona, on se suposa que ja hi són, o crear-ne de nous fora de Barcelona, com si no n'hi haguessin alguns ja funcionant fora de Barcelona i no calgués impulsar-ne de nous a Barcelona. No acabem d'entendre aquesta dicotomia.

Però especialment ens preocupa la línia d'impulsar les vocacions femenines i la visibilització del talent femení al sector del videojoc. Com exactament pretenem fer això? Això és el que potser haurien de parlar dintre de la proposta de resolució. Perquè si tenim un sector tan masculinitzat, on, a més a més, l'agressivitat que moltes vegades hi ha les xarxes socials que es dediquen a fer emissions en directe sobre aquests videojocs i amb determinats perfils i determinats discursos que bàsicament el que han fet és expulsar les dones que es dediquen i que es volen

dedicar als videojocs, tant a la creació com professionalment a jugar-hi, el que acabem tenint és un sistema de videojoc altament masculinitzat, però, a més a més, altament agressiu i, en molts casos, altament misogin.

Llavors, només impulsar les vocacions ens sembla que, com a mínim, és una cosa, doncs, una altra vegada, poc concreta i més una declaració d'intencions que una altra qüestió, que ja sabem que estem parlant d'una proposta de resolució, però que creiem que es podria anar una mica més enllà.

El que demanarem votar per separat és el punt número 7 perquè «Afavorir l'accés a la inversió estrangera i *publishers* mitjançant missions comercials, fires internacionals i *soft landing* a Barcelona» ens sembla una mica contradictori amb la idea d'impulsar el talent local, que moltes vegades el que estem veient és que s'afavoreix el talent que ve de fora, s'afavoreixen les inversions de fora, no sempre amb criteris ètics, i això més aviat acaba anant en contra del talent local.

Per tant, en aquest punt ens abstindrem.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I per posicionar-se sobre les esmenes, la diputada Rocio Garcia.

Rocio Garcia Pérez

Sí, em posiciono sobre l'esmena presentada pel Grup Parlamentari de Junts i que deia: «Vetllar perquè la tria dels continguts d'aquest programa respongui a un equilibri territorial òptim». No, perdoni, he llegit la d'«Els ulls de la història», disculpi. Exacte, disculpi, eh?

La proposta que fa d'addició d'un punt onzè el Grup de Junts diu: «Desplegar polítiques efectives i econòmicament suficientment dotades perquè afavoreixin la creació i el desenvolupament d'empreses vinculades al sector del videojoc a nous pols emergents més enllà de Barcelona, la seva àrea metropolitana, contribuir a un equilibri territorial òptim de Catalunya».

I sí, no l'hem acceptat perquè, de fet, ja s'està fent. S'han creat incubadores i acceleradores i *hubs* creatius a Girona, també a les terres de Ponent, dues més a

Barcelona i ara aviat se n'obrirà una altra de la mà de l'Ajuntament de Tarragona a la ciutat de Tarragona. D'aquí ve que no l'haguem acceptat, perquè és una de les accions que ja està duent a terme el Departament de Cultura.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Per tant, passem a la votació. El punt 7 s'ha demanat votació separada. No sé si n'hi ha més. Molt bé, doncs, comencem. El diputat Ferran.

Pau Ferran Navarro

Demaneu votació separada dels punts 5 i 10.

El president

Molt bé.

Manuel Jesús Acosta Elías

Jo demanaria la votació separada, si us plau, del punt 1, 2, 3, 6 i 10, que poden anar junts?

El president

No, perquè ja van... Val.

Manuel Jesús Acosta Elías

Ja està.

El president

Molt bé. Alguna més? Sí? No. Molt bé.

Doncs, per tant, passem a la votació del punt 5.

Vots a favor?

Per tant, vots a favor és Esquerra, Comuns, Grup Socialista, Junts i VOX.

Abstencions?

El Grup Popular.

Per tant, s'aprova. Queda aprovat el punt 5.

Ara votem el 7.

Vots a favor?

El Grup Socialista, Esquerra, Junts, VOX, Partit Popular.

Abstencions?

El Grup dels Comuns.

Per tant, queda el punt 7 aprovat.

Ara el punt 10.

Vots a favor?

Grup Socialista, Esquerra, Junts i Comuns.

Abstencions?

Grup Popular i VOX.

Per tant, també queda aprovat.

I ara votem els punts 1, 2, 3 i 6.

Vots a favor?

Grup Socialista, Junts, Esquerra, Partit Popular, Comuns.

Abstencions?

El Grup de VOX.

I la resta de la proposta.

Vots a favor?

Grup Popular, Grup Socialista, Comuns, Esquerra i Junts.

Abstencions?

VOX.

I, per tant, també la resta de la proposició queda aprovada.

I passem al punt número 10. (*Jordi Bertran i Luengo demana per parlar.*) Sí?

Jordi Bertran i Luengo

Volia demanar un canvi de l'ordre del dia perquè esperem uns convidats i hem parlat amb la diputada Sans si poguessin tractar de la Via Augusta al Vendrell primer.

El president

Si no tenen cap inconvenient, passem al punt 11.

Jordi Bertran i Luengo

Després podríem seguir amb el de la Casa de les Ànimes i, finalment, amb el cementiri dels Jans. Ho dic perquè...

Fitxer 20CC4

El president

Per tant, ens demaneu que passem al 12 directament. Val.

Jordi Bertran i Luengo

Sí.

El president

Doncs, passem al 12 i després fem el 10 i l'11. Molt bé.

**Proposta de resolució sobre la declaració com a bé cultural
d'interès nacional del tram de la Via Augusta al pas pel Vendrell**

250-00933/15

El punt número 12 és presentat per Esquerra Republicana i té la paraula la diputada Raquel Sans.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. Avui portem a debat una proposta de resolució que ens arriba per part de les entitats, de la societat civil, que té a veure amb una de les grans infraestructures de la nostra història com és la Via Augusta. Una via que no només va estructurar el territori en època romana, sinó que encara avui forma part del nostre llegat col·lectiu i de la nostra identitat com a país. Al llarg de la història, doncs, ha tingut el seu paper.

Al seu pas pel municipi del Vendrell es conserva un tram de valor arqueològic, històric i també paisatgístic, un espai que connecta directament el present amb el nostre passat romà i també medieval, i que contribueix a explicar qui som i d'on venim.

Però malgrat aquest valor d'aquest tram, no es disposa de la protecció màxima o la màxima figura de protecció patrimonial, la declaració com a Bé Cultural d'Interès Nacional, i això acaba sent un problema, perquè sense aquesta protecció el risc de degradació o d'afectació per actuacions urbanístiques o infraestructurals és real, i més, al Baix Penedès.

I sabem que quan parlem de patrimoni massa sovint arribem tard. Per això, el que proposem és actuar ara. Aquesta proposta de resolució és clara i concreta. En primer lloc, instem el Govern a iniciar de manera immediata l'expedient per declarar aquest tram de la Via Augusta com a BCIN d'acord amb la llei del patrimoni cultural català.

I també plantegem la necessitat de coordinar-nos amb l'Ajuntament del Vendrell, amb les entitats del territori, que han estat claus en la defensa i la reivindicació d'aquest espai. Sense el món local i també sense el teixit associatiu, la protecció del patrimoni moltes vegades no hagués estat possible.

I, per tant, el que demanem ara és que aquesta Via Augusta tingui la protecció formal que necessita, perquè cal catalogar i després cal preservar, cal restaurar i cal posar en valor el patrimoni, senyalitzar-lo, explicar-lo i integrar-lo també en les rutes culturals i turístiques del país i també en l'àmbit europeu.

En aquest sentit, vull agrair al Grup dels Socialistes les esmenes presentades i, en tot cas, al torn de posicionament de les esmenes m'hi podré referir. Per tant, les hem acceptades totes. I fins aquí.

El president

Moltes gràcies, diputada. I per presentar les esmenes i posicionar-se, la diputada Rocio Garcia del PSC.

Rocio Garcia Pérez

Moltes gràcies, president. Bé, les esmenes que hem presentat les hem fet a partir del diàleg, evidentment, com no pot ser d'una altra manera, també amb el territori i

amb l'Ajuntament. I també hem comptat amb l'expertesa dels equips tècnics de la Direcció General de Patrimoni del Departament de Cultura.

Perquè és veritat que és una proposta que ens sembla molt positiva, tot el que sigui protegir el nostre patrimoni sempre ho és, preservar-lo i posar-lo en valor. El que passa és que també hem d'escoltar, evidentment, els equips tècnics i els professionals.

I, en tot cas, també entendre que sense poder confirmar que aquest bé correspon a la proposta que avui se'ns presenta, doncs, difícilment tècnicament es pot assumir directament que sigui un bé cultural d'interès nacional, quan encara s'està elaborant el catàleg del patrimoni del Vendrell impulsat per l'Ajuntament del Vendrell i que compta també amb les entitats del territori i la federació de la Xarxa Vendrellenca, i això encara no és ni un BCIL. O sigui, difícilment podem augmentar el grau de protecció quan encara no hi ha ni una anàlisi concreta que així ho confirmi.

En tot cas, vull agrair a la diputada Sans la voluntat de diàleg, també la implicació que té també per la cultura i la preservació del patrimoni. El que passa és que també hem d'escoltar que tècnicament hi ha uns requisits que hem d'atendre més enllà de les nostres voluntats polítiques i que en aquest cas és on som.

I per això hem presentat aquestes esmenes que esperem que siguin acceptades no perquè vagin en contradicció a la proposta que fa el Grup d'Esquerra Republicana, sinó perquè pensem que s'han d'atendre també les propostes i les explicacions que ens fan els tècnics i els experts.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Pel Grup de Junts, Jordi Bertran? Vinga, endavant.

Jordi Bertran i Luengo

Entenc que s'han acceptat les...? Sí? Molt bé, gràcies, president. Bé, nosaltres una mica agafant el fil de la diputada Garcia, ens va sobtar la presentació d'aquesta proposta perquè en la memòria del control d'obres per a la ubicació d'uns plafons que es van preparar l'any 2021, l'informe que figura en l'expedient municipal per part de l'arqueòloga municipal, la senyora Gemma Sabaté Piqué, conclou que «En

aquest espai» –diu–, «la intervenció arqueològica realitzada al Camí Ral del Vendrell» –que això sí que es conserva com a tal–, «tenia com a fites descobrir i documentar possibles restes arqueològiques conservades durant les obres que s'havien efectuat per instal·lar uns plafons. Després de la realització dels treballs arqueològics, podem afirmar que els resultats han estat negatius quant a la localització de restes arqueològiques o patrimonials de qualsevol tipus».

Per tant, la conclusió és que aquí no hi ha cap resta de la Via Augusta, no? I, per tant, més enllà de l'observació que es feia de l'aspecte tècnic per part del PSC i que entenc que una de les esmenes demanava col·laborar amb l'Ajuntament per determinar primer si tenia la categoria de BCIL, de Bé Cultural d'Interès Local, en lloc de BCIN, no?

Per tant, nosaltres entenem que el primer que s'ha de fer és... A no ser que s'hagi fet, però nosaltres no hem estat capaços de trobar-ho, entre aquest informe de 2021 i l'actualitat no ha aparegut cap resta arqueològica nova. Per tant, entenem que caldrà primer procedir a la documentació corresponent, no?

Per tant, en aquest sentit, nosaltres veiem bé tot allò que sigui col·laborar amb la difusió d'aquest espai pel seu valor com a camí ral i tot allò que tingui a veure amb l'estudi per a la seva primera documentació com a BCIL, no? Però, vaja, no veiem de cap manera que això formi part del traçat de... O sigui, que es conservin restes vigents de la Via Augusta. Que per aquí passava la Via Augusta? Sí. Però que hi hagin restes? Segons els arqueòlegs, de moment no s'han trobat.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Diputada Roldán del Grup Popular.

Lorena Roldán Suárez

Sí. Gràcies, president. Bé, és veritat, que ja s'ha dit, no?, la Via Augusta és una de les principals infraestructures de l'època romana a la península. I sí que és cert que en aquest tram del Vendrell, ho hem parlat en altres ocasions, sembla ser que es conserven elements amb valor arqueològic, també un valor històric rellevant.

Per tant, a nosaltres no ens sembla malament que es demani iniciar la tramitació de l'expedient i sobretot en el punt en què es demanen les mesures cautelars, perquè, bé, ja sabem que en tot el termini que durin els expedients administratius, que sovint són massa llargs, correm el risc que aquestes restes es puguin malmetre.

Ens semblen bé algunes de les esmenes que presentava el Partit Socialista, en el sentit, per exemple, de parlar primer del BCIL en comptes del BCIN i, per tant, nosaltres aquí estarem a favor.

Sí que és cert que a mi m'ha sobtat que s'acceptessin totes, perquè abans parlàvem que les propostes que fa el partit Socialista sovint són una mica descafeïnades i resulta que quan presenten les esmenes també intenten d'alguna manera descafeïnar les propostes de la resta. Perquè, per exemple, en l'últim dels punts de la proposta el que demana, en aquest cas, Esquerra Republicana és que s'informi del grau d'execució al Parlament durant el primer semestre del 2026 i l'esmena el que diu és que s'informi. No fixem un termini ni fixem res.

Llavors, en aquesta sí que ens hagués agradat que quedés més com en el text original, però, bé, en tot cas, no som els propietaris de la proposta i, per tant, acceptem el que ens diu el grup que la proposa. Però insisteixo que a vegades sí que cal aquest mínim de concreció per poder també tenir dades damunt de la taula i poder decidir com procedim en aquest sentit, no?

Però bé, com dèiem, nosaltres estem a favor que s'iniciïn els tràmits per veure si correspon o no la categoria de BCIL. Estem a favor també d'incorporar aquestes mesures cautelars i també d'aquesta coordinació, evidentment, amb l'Ajuntament del Vendrell i també amb les entitats del territori, perquè ens sembla que és clau perquè després aquestes iniciatives puguin tirar endavant.

Per tant, a excepció d'algun punt en què ens abstindrem, la resta pràcticament serà a favor.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I diputat Acosta pel Grup de VOX.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies. Per tal de no redundar coses que ja s'han dit i que són sensates, nosaltres manifestar que donarem suport a aquesta proposta, perquè defensar el nostre patrimoni històric és defensar la nostra identitat i la nostra tradició.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. I pel Grup dels Comuns, la diputada Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Sí, també breument, perquè moltes de les qüestions ja s'han dit. De fet, amb aquesta mena de dicotomia entre si ha de ser BCIN o BCIL, creiem que l'Ajuntament del Vendrell ja va aprovar l'estiu passat, no?, el mes de juny del 2025, una declaració, una proposta de resolució on ja es manifestava la voluntat que sigui declarat bé d'interès local. I, per tant, ja tindriem com les primeres passes fetes perquè després pugui ser declarat d'interès nacional.

Jo entenc que el que comentava el diputat de Junts, si efectivament no hi han restes arquitectòniques, com deia el diputat, que havien certificat els arqueòlegs, perdó, restes arqueològiques, doncs, és evident que la documentació ho demostrarà i que no hi haurà cap declaració de bé.

Per tant, crec que nosaltres tampoc no podem avançar-nos al que hauria de ser la resolució d'aquest expedient. Estem d'acord també amb les mesures cautelars i, a més a més, crec que està bé que el Parlament doni suport a una iniciativa que el mateix Ajuntament del Vendrell, amb una àmplia majoria, està liderant.

El president

Gràcies diputada. I per posicionar-se sobre les esmenes, la diputada Raquel Sans.

Raquel Sans Guerra

Sí, gràcies. Insisteixo que és una iniciativa, una proposta de resolució que, en aquest cas, neix de la voluntat i de la iniciativa de les entitats del territori i de la Xarxa Vendrellenca, no?, que està fent molta feina pel que fa a la preservació del patrimoni, I, per tant, nosaltres, escoltant també aquesta veu de la societat civil, presentem aquesta proposta de resolució. Al PSC agrair-li la presentació d'aquestes quatre

esmenes que busquen aquesta col·laboració entre l'Ajuntament del Vendrell i la Generalitat, que creiem que és imprescindible.

I, per tant, a vegades tu presentes una proposta amb una exigència de màxims, fent referència al que deia la diputada Roldán, però sí que intentem que aquelles coses que es proposen, doncs, passin, no? I segurament no són al cent per cent com tu voldries, però aquelles coses que són fruit del consens i de l'acord, doncs, és més fàcil que acabin passant. I això és el que hem fet acceptant aquestes esmenes, que ens semblen, en qualsevol cas, raonables.

I que no fixar un termini, és cert que el primer semestre del 2026 és ja i, per tant, també està bé que quan posem terminis, després aquests terminis es puguin complir i, per tant, també ens ha semblat oportú retirar-lo perquè el Govern pugui complir amb aquesta proposta de resolució i, per tant, no generar aquesta desafecció a la ciutadania que moltes vegades generem quan aprofitem coses que després no som capaços de complir.

Gràcies.

El president

Gràcies. I, per tant, passem a la votació. Votacions separades?

Lorena Roldán Suárez

Sí. Nosaltres demanàriem votació separada del punt 1 i del punt 3, que podrien anar junts.

El president

Sí? Molt bé. I Junts?

Jordi Bertran i Luengo

El mateix.

El president

Ah, val. Per tant, vosaltres també.

Per tant, comencem votant els punts 1 i 3.

Vots a favor?

A favor vota Esquerra Republicana, Comuns i VOX.

Vots en contra?

4, del Grup de Junts.

I ara abstencions?

Partit Popular i PSC.

Per tant, prospera.

I ara passem a votar la resta de la votació, els punts 2, 4, 5 i 6.

Vots a favor?

Per unanimitat.

**Proposta de resolució sobre la Casa de les Ànimes, de Tarragona,
com a espai per a l'arxiu de l'arquitecte Josep Maria Jujol**

250-00931/15

El punt número 11, que és el de la Casa de les Ànimes a Tarragona. Per tant, tu, sí?
El diputat Bertran de Junts la presenta.

Jordi Bertran i Luengo

Gràcies, president. Gràcies també per facilitar el canvi d'ordre. Tenim com a convidats diferents persones, en aquest cas, el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya de la demarcació de Tarragona, i estàvem agilitzant que poguessin arribar.

Bé, la Casa de les Ànimes de Tarragona és un immoble situat a la part alta de la ciutat, molt a prop de la catedral, en el nucli històric. És un espai que històricament havia acollit, doncs, podríem dir, els serveis funeraris de l'Església,

Fitxer 20CC5

servia per al registre, diguéssim, de les defuncions, no?, i és un espai que fa molts anys que està en desús, no?

Aquí va sortir una proposta del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, demarcació de Tarragona, per ubicar-hi l'arxiu de l'arquitecte modernista Josep Maria Jujol i un

centre d'interpretació. Això va sorgir perquè el Col·legi va rebre en donació per part de la família aquest llegat.

Per tant, nosaltres el que hem intentat és portar aquesta veu d'aquest projecte aquí al Parlament. I la proposta de resolució, essencialment, el que busca és que el Govern posicioni un suport favorable a aquesta iniciativa, que es facilitin una sèrie de sinergies, com, de fet, ja ha fet la mateixa Generalitat en un altre àmbit, que és l'àmbit fotogràfic, amb la col·lecció de la Galeria Fòrum de Tarragona, doncs, per analogia, que es produís un fenomen semblant entre la Generalitat, la Diputació, el Col·legi Oficial d'Arquitectes i el Museu d'Art Modern de Tarragona.

Perquè aquest museu, malauradament, manté una invisibilitat de l'artista Jujol, no? És increïble que al segle XXI encara al Museu d'Art Modern pràcticament no tingui espai un dels artistes més importants, no de Tarragona, sinó del país, del segle XX, no?

I finalment, també, que es promoguin tota una sèrie de programes que vinculin l'educació, la cultura i el turisme al voltant d'aquest nou equipament. Per resumir-ho, d'una manera o altra, seria aprofitar la proximitat de la nova seu del Museu d'Art Modern que s'està plantejant –que, de fet, també és molt propera a l'actual, és a dir, estem parlant d'un espai molt proper– i que el nou edifici on estigués el centre Jujol estigués associat, no?, a aquest Museu d'Art Modern.

Sobretot perquè el Museu d'Art Modern es va concebre en l'època de la postguerra amb una visió molt antiga de l'art i on hi ha una sèrie d'invisibilitzacions que creiem que l'arquitecte i artista Josep Maria Jujol no es mereix.

Molt bé. Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. I pel Grup Socialista, endavant.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, president. Coincidim plenament en la necessitat de reforçar la visibilitat i el reconeixement de la figura de Josep Maria Jujol, així com la importància de garantir una correcta preservació, un estudi i la difusió dels seus fons documentals. Volem,

des del PSC, agrair la tasca que realitza el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya en la custòdia d'aquest llegat, tal i com ha explicat el diputat Bertran.

En la PR es proposa un suport econòmic a una actuació d'obra destinada a la creació d'un nou centre d'interpretació. Però si som coherents amb l'estratègia del Departament i de l'Ajuntament de Tarragona, no està prevista ara la creació de nous museus o de centres d'interpretació a la ciutat de Tarragona, sinó que el que es vol és reforçar els equipaments ja existents i els projectes de futur, d'acord amb els criteris de sostenibilitat cultural, econòmica i territorial que així estableix el pla de museus de Catalunya.

Tal com ha explicat diverses vegades en seu parlamentària la consellera de Cultura o a l'Ajuntament de Tarragona, la regidora Sandra Ramos, s'està apostant clarament per impulsar el projecte del nou Museu d'Art Modern de Tarragona i per reforçar el seu paper, el paper de Josep Maria Jujol.

La propera tardor s'acollirà un espai específic dedicat a Jujol com a part de la mostra que organitzarà el Museu Nacional d'Art de Catalunya i el passat novembre la consellera de Cultura i la presidenta de la Diputació de Tarragona ja van signar un protocol d'intencions per al futur MAM, amb el qual les dues administracions es comprometen a treballar conjuntament per ampliar i adequar els espais d'aquest museu. Creiem que l'ampliació del MAM constitueix una bona oportunitat per millorar la projecció i el reconeixement de la figura de Josep Maria Jujol.

Agrair, encara que no ho ha dit el diputat Bertran, l'acceptació de l'esmena que vam presentar, ja que nosaltres també compartim la necessitat d'impulsar aquests programes de difusió educativa, cultural que contribueixen a una millor projecció de la figura i l'obra de Josep Maria Jujol, especialment pel seu fort arrelament al territori de Tarragona.

Aquesta esmena proposada permet, d'aquesta manera, avançar en aquesta difusió del seu llegat mitjançant programes coordinats amb els agents implicats, integrant-los dins dels equipaments existents i dels projectes museístics en curs, especialment el MAM, com ja he dit, garantint així també la coherència del sistema museístic i l'optimització dels recursos públics i la sostenibilitat a llarg termini.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. I ara pel Grup Popular, la diputada Roldán. Per Esquerra Republicana, la diputada Sans.

Raquel Sans Guerra

Ai, aquests lapsus, president.

El president

Sí, és l'estrès.

Raquel Sans Guerra

Gràcies. Agrair al diputat Bertran la presentació d'aquesta proposta de resolució i agrair que no faltin les referències a Tarragona en la Comissió de Cultura. Encara no hi havíem arribat i, per tant, per fi ja tenim la primera proposta de resolució que fa referència a cultura.

Sumar-me i des del Grup d'Esquerra Republicana sumar-nos a la reivindicació de la figura de Josep Maria Jujol per la seva importància a nivell català, però també per aquesta forta vinculació amb el nostre territori.

Ara, la diputada del PSC feia referència al Museu d'Art Modern de Tarragona i el nou impuls. Creiem que són dues propostes que han de ser complementàries i que no han de ser excloents l'una de l'altra. És a dir, el Museu d'Art Modern de Tarragona ha de reconèixer la figura de Jujol, és evident, no? I aquí el diputat Bertran feia referència a aquestes absències i, per tant, és importantíssim que des de la conselleria de Cultura, des de la Diputació de Tarragona, en aquest espai es preservi la figura de Jujol.

Però crec que també és important que des de l'Administració Pública donem suport a aquelles iniciatives, aquesta que ens arriba del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, i en especial del Col·legi d'Arquitectes de Tarragona, perquè també és patrimoni, la Casa de les Ànimes també és patrimoni. I, per tant, és una sinèrgia que entenem que ha de ser positiva per promoure el llegat de Jujol, però també per promoure i per donar al patrimoni que tenim a la part alta de Tarragona que necessita d'aquesta conservació i d'aquesta aposta econòmica per part de les administracions.

Per tant, per part nostra hi donarem suport. Creiem que és interessant. Creiem que hi ha d'haver aquesta col·laboració, que no ha de ser tot o no tot ha de recaure només a iniciativa de les administracions i que quan sorgeixen iniciatives que són interessants, que són positives per a la ciutat, que són positives per al llegat d'una figura com Jujol, doncs, s'hi ha de donar suport. I, per tant, tindran el nostre vot favorable.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Diputada Roldán pel Grup Popular.

Lorena Roldán Suárez

Ara sí. Moltes gràcies, president. Saludar també a les persones que ens acompanyen avui del Col·legi Oficial d'Arquitectes de Tarragona, que de fet és d'on surt aquesta primera proposta. Agrair també al Grup de Junts per portar-la a debat avui aquí.

I bé, jo crec que ho ha explicat molt bé el diputat Bertran. Estem parlant d'una cosa, una necessitat concreta, que és dotar d'un espai adequat l'arxiu de Josep Maria Jujol. Parlem d'un fons molt rellevant amb més de vint mil peces, entre plànols, dibuixos i documentació. I, per tant, no és només un arxiu, diguem-ne, administratiu, sinó que també és un conjunt patrimonial d'alt nivell.

La Casa de les Ànimes a nosaltres ens sembla que és una ubicació adequada per diversos motius que s'han explicat avui aquí, està el nucli històric de Tarragona, i també per aquesta proximitat amb altres equipaments culturals i s'ha parlat també de la nova ubicació del Museu d'Art Modern. I, a més a més, hi ha un element que per a nosaltres és molt rellevant, que és la voluntat expressa de la família de Jujol perquè aquest fons es conservi i es difongui en aquest marc.

Per tant, per a nosaltres el projecte ja comptava amb una base sòlida, com dic amb aquesta proposta del Col·legi Oficial d'Arquitectes, però necessita, com ja s'ha explicat, un suport econòmic per tal de fer-se realitat que ha de partir, evidentment, de les administracions. I creiem que, en aquest sentit, donar suport no és només una qüestió de conservació, sinó també de difusió i d'accés públic a aquest patrimoni.

En aquest sentit, també ens sembla molt adient l'esmena que presentava el Partit Socialista per, precisament, fer-ne difusió. I, per tant, com ja es pot despendre de les meves paraules, donarem suport a tots els punts de la proposta.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I pel Grup de VOX, diputat Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, president. Benvinguts, senyors representants del Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya. Nosaltres donarem suport a aquesta iniciativa perquè ens reconeix i protegeix el llegat de Josep Maria Jujol, un dels arquitectes més importants de Catalunya i concretament vinculat a Tarragona, evidentment.

Va ser un arquitecte fonamental en el modernisme, col·laborador molt pròxim de l'Antoni Gaudí en projectes emblemàtics com va ser el Parc Güell o la Casa Batlló o la Sagrada Família. I va desenvolupar un estil únic, molt molt molt recognoscible, amb l'ús innovador del color, la ceràmica, els elements corbs, combinant creativitat, enginy, tradició i construcció o tradició constructiva catalana.

Bé, la Casa de les Ànimes és un dels espais que permetria preservar i mostrar el seu arxiu, documents i projectes assegurant que la seva figura no caigui en l'oblit. I per tot això, protegir, difondre i posar en valor el seu llegat no sols és un acte de justícia, sinó també una oportunitat per enfortir la cultura, l'educació i el turisme a la regió.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. I ara la diputada Segovia pel Grup dels Comuns.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Breument, perquè ja s'ha explicat i s'ha parlat molt del perquè de la importància de la figura de l'arquitecte Jujol. Jo també vull aprofitar per saludar i donar la benvinguda als representants del Col·legi d'Arquitectes de Tarragona. Crec que quan parlem una mica de l'important que és aquesta comissió, també per tenir

aquesta diversitat territorialment tenir aquestes veus que venen també del territori. És una de les qüestions que fan que, justament, aconseguim tenir una imatge del país, de totes les iniciatives que estan tenint al llarg del país, que fa que tinguem una visió encara més ample i més rica del que és la cultura a Catalunya.

Jo crec que és una proposta interessant, que és una proposta necessària que, com es deia anteriorment, no és incompatible l'ampliació del Museu Nacional d'Art a Tarragona amb que la Casa de les Ànimes es destini per poder tenir aquí tota la col·lecció del patrimoni cultural històric de la família Jujol. Creiem que és important que tinguin també una unitat d'acció, no?, que estigui tot l'arxiu en un mateix lloc i que es pugui identificar claríssimament el lloc en el que està amb la figura de la qual s'està fent memòria, s'està fent difusió i s'està fent reivindicació.

Per tant, em sembla que, a més a més, havent-hi una iniciativa de la família, havent-hi una iniciativa d'una entitat social de Tarragona per poder fer-ho allà, que, a més a més, és una iniciativa que no és només un demanar, sinó que és un aportar, no?, hi aquesta oferta, hi ha aquesta proposta fins i tot de liderar les obres del projecte, d'apropiar-se de totes aquestes obres, creiem que és un bon incentiu perquè hi pugui haver-hi també una aposta de l'Administració Pública.

Per a aquells que ens demonitzen dient que nosaltres estem en contra de la col·laboració publicoprivada, quan són col·laboracions publicoprivades com aquesta no estem en contra perquè, evidentment, és una col·laboració en favor del bé comú, és una col·laboració en favor de la ciutadania de Tarragona, evidentment del llegat de l'arquitecte, però sobretot crec que, fins i tot, de totes les persones que puguem anar a visitar-ho i a conèixer-ho més en profunditat. Jo, de fet, confesso que he après molt gràcies a aquesta proposta de resolució i al debat que s'ha tingut aquí.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. I per posicionar-se sobre les esmenes.

Jordi Bertran i Luengo

Bé, com s'ha dit, hem acceptat l'esmena del PSC perquè enriqueix el text, igual que la resta d'aportacions que s'han fet aquí avui a la sala. En tot cas, acabar dient que

el Col·legi d'Arquitectes aporta, a banda de la col·lecció de la família, 600.000 euros. Per tant, això és un import important i que la mateixa Generalitat, per a un altre projecte molt més recent, com va ser la col·lecció de la Galeria Fòrum, va gastar 1.717.000 euros, que és una xifra bastant superior a la que s'està demanant aquí, quan, amb tots els respectes, la figura de Jujol és abismalment –abismalment, molt més important que la col·lecció que la Generalitat ha adquirit.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. I passem a la votació. És el punt 11, recordin-ho. Alguna votació separada? No, per tant... El punt 4. Per tant, votem els punts de l'1 al 3 i després el 4 o comencem per 4.

Vots a favor del punt 4?

Unanimitat.

Vots a favor dels punts 1 a 3?

Junts, Esquerra, Partit Popular, VOX, Comuns.

Abstencions?

El Grup Socialista.

Per tant, s'aproven els punts.

Anem a agrair la presència dels membres del Col·legi, que avui ens acompanyen, d'Arquitectes.

Proposta de resolució sobre la declaració del cementiri dels Jans, de Tarragona, com a bé cultural d'interès nacional

250-00852/15

I passem al punt 10, que és la resolució sobre la declaració del cementiri de Jans, naturalment de Tarragona, com a bé cultural d'interès nacional. I té la paraula el diputat Bertran.

Jordi Bertran i Luengo

Bé, moltes gràcies, president. Agrair també, en aquest cas, a les persones de l'Associació de Bibliòfils i de la Societat Arqueològica Tarraconense la seva presència aquí, que són dues de les entitats que històricament han impulsat aquest projecte.

Els explico, el cementiri dels Jans Tarragona és el cementiri dels anglesos, el cementiri dels protestants a la ciutat de Tarragona.

Fitxer 20CC6

És un espai que es va situar fora del nucli històric, allunyat, precisament per una posició des de les esferes benestants d'aïllar aquesta comunitat. En definitiva, aquí s'han anat enterrant al llarg de segles persones no catòliques en aquest espai.

Nosaltres demanem la incoació de l'expedient com a bé cultural d'interès nacional per una sèrie de valors. El primer seria, lògicament, l'històric. Aquí hi han testimonis des de la Guerra de Successió, la Primera Guerra Mundial o la Guerra Civil espanyola, i amb una antiguitat significativa perquè, si bé aquest emplaçament actual és de mitjans del segle XIX, hi ha un lapidari que es remunta al 1714, a la Guerra de Successió, no? Per tant, també té aquest valor documental addicional.

En segon lloc, tindria un valor de memòria democràtica i històrica, amb tots els conflictes que hem esmentat, sobretot en allò vinculat amb la resistència que el poble de Catalunya va mantenir en tots aquests conflictes. També hi ha el valor de la llibertat religiosa i de culte, com introduïa al principi, sobretot amb aquesta vinculació a la religió protestant.

I després hi ha un evident risc de degradació sobre aquest espai, perquè, malgrat que des de l'ambaixada anglesa s'ha actuat i s'ha fet una intervenció important, és un espai que, si tingués una major protecció, comptaria amb un àmbit de protecció especial.

Per altra banda, més enllà de la categoria BCIN, també proposem la inclusió en la Xarxa d'Espais de Memòria Democràtica de Catalunya, sobretot pels fets vinculats al període comprès entre la Segona República fins a la transició democràtica. Hi ha dos fets que normalment les investigacions que s'hi han realitzat documenten, que

són el bombardeig i mort del vaixell Thorpeness amb set mariners, que era un mercant anglès que va atacar l'aviació feixista durant la Guerra Civil, i tres tripulants més, en aquest cas de l'Stanwall, un d'ells observador internacional, per part, en aquest cas, de les forces nazis i italianes. En aquest cas, vulnerant el que seria el pacte internacional de no-intervenció.

Per tant, creiem que hi ha prou arguments tant per a la condició de BCIN com per ser inclòs dins d'aquesta Xarxa d'Espais de Memòria Democràtica. I, sobretot, remarcar que nosaltres, en definitiva, el que fem és fer de portaveus de la reivindicació històrica que ha fet la societat civil, tant l'Associació de Bibliòfils com la Societat Arqueològica Tarraconense.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. No hi ha esmenes. Per tant, pel grup d'Esquerra, la diputada Raquel Sans.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. Ja d'entrada dir que donarem suport a aquesta proposta de resolució. Agrair novament al diputat Bertran que la Comissió de Cultura es torni a tenyir de Tarragona. Ell ho ha explicat molt bé i jo crec que l'exposició de motius explica quin és el valor del cementiri dels Jans, el valor històric, el valor cultural, però també aquest valor de memòria democràtica imprescindible i més necessari que mai en el moment actual. Per tant, és important que aquesta incorporació d'aquest espai es pugui fer als espais de memòria democràtica del nostre país.

I compartim el fons de la proposta. Creiem que cal preservar, és a dir, si abans parlàvem de la Via Augusta del Vendrell, doncs, ara parlem del cementiri dels Jans, cal dotar-lo de tots els elements de protecció. Però la pregunta que ens fem és si l'Ajuntament de Tarragona, i en aquest cas el govern municipal de Tarragona, està en contacte amb el consolat britànic, que és el propietari d'aquest espai, perquè està molt bé dotar-lo de protecció i, per tant necessita, aquesta protecció, però el que cal és poder disposar d'aquest espai per fer-hi les inversions necessàries.

El diputat Bertran parlava dels riscos de degradació. Em consta que l'anterior govern de l'Ajuntament de Tarragona, el govern republicà de Pau Ricomà, estava en contactes amb el consolat britànic. I crec que seria interessant també conèixer si aquestes converses continuen, perquè més enllà d'aquesta declaració d'intencions, que és important, el que caldria és la cessió d'aquest espai per poder-hi invertir els recursos que es necessiten. I no només invertir-hi aquests diners, sinó després obrir-ho també al públic. Parlem del Fortí de Sant Jordi, on també hi va haver una inversió important i continua sense ser d'accés al públic.

Per tant, preservem, preservem el patrimoni, protegem el patrimoni, però sobretot també fem-lo accessible a la ciutadania, que crec que és una de les prioritats que hauria de tenir el govern tant de l'Ajuntament de Tarragona com el Govern de la Generalitat.

El president

Moltes gràcies. I ara pel Grup del Partit Popular, la diputada Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Sí. Moltes gràcies. De nou, doncs, saludar a les entitats que ens acompanyen avui al debat d'aquesta proposta de resolució, que novament torna a portar al patrimoni de Tarragona a la Comissió de Cultura. I, per tant, agraïts també, doncs, al grup proponent en aquest sentit.

Jo crec que no puc afegir res més del que hi ha a la pròpia exposició de motius. El diputat Bertran ja ens té acostumats a aquest nivell de concreció i de detall, cosa que, hi insisteixo, agraïm. I, evidentment, tal com consta a la proposta, el cementiri dels Jans és un espai amb valor històric clar i molt documentat, no només per la seva antiguitat, amb referències que es remunten al segle XVIII, sinó també per la seva vinculació amb episodis rellevants, ja se n'ha parlat, com la Guerra de Successió, la Primera Guerra Mundial o la Guerra Civil.

A més, té un interès documental molt rellevant, que és el conjunt de làpides i d'inscripcions que constitueix una font directa per a la recerca històrica, amb referències a diferents països, diferents contextos i diferents realitats.

Per tant, nosaltres, evidentment, creiem que es donen els requisits o que està justificada aquesta declaració com a bé cultural d'interès nacional. És evident també que existeix un risc de degradació si no actuem de manera adequada i de manera continuada i, per tant, nosaltres votarem a favor d'aquesta proposta.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Diputat Acosta, endavant.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, moltes gràcies. Benvinguts també representants de la Societat de Biblioteconomia, d'Arqueologia. Bé, protegir el patrimoni històric és important, això és una obvietat, però ha de fer-se amb criteri, proporcionalitat i respecte a les competències i a la realitat jurídica existent.

Per què dic això? Perquè en aquest cas parlem del cementiri dels Jans de Tarragona, el cementiri dels anglesos, un espai que ja compta amb protecció com a bé cultural d'interès local, amb la qual cosa el que s'ha d'exigir és que les entitats competents en preservar aquest bé cultural d'interès local facin la seva tasca, executin la seva responsabilitat de conservar el patrimoni. Per tant, no existeix un buit de protecció que justifiqui elevar-lo a una categoria superior, com demana la proposta de resolució de Junts.

A més, no podem obviar un element que és clau, que aquest cementiri és propietat de la corona britànica. Per tant, són els seus titulars els qui han d'assumir la seva conservació i manteniment. Evidentment, nosaltres votarem en contra. Però, a més a més, pel biaix tendencios d'un revisionisme històric, com ha explicat el senyor Bertran, que no es correspon a la realitat del que va succeir al llarg dels diversos successos que exposen aquí, històrics o suposadament històrics.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. I ara la diputada Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Saludar també a les persones que ens acompanyen. Efectivament, la presència de propostes de resolució de Tarragona segurament és directament proporcional a la presència de diputats de la ciutat en aquesta comissió, cosa que agraiem els que no som de Tarragona, perquè ens permet realment tenir coneixement de situacions i de realitats i de necessitats que normalment no en som conscients.

I, per tant, sí que agrair l'extensa exposició de motius, una exposició de motius il·lustrativa i pedagògica. Jo feia la broma que semblava que es podia aprofitar per fer el full informatiu de l'oficina turística sobre el cementiri, perquè és realment molt explícita i molt detallada. Però, vaja, ajuda realment a totes aquelles persones que no en tinguem un coneixement tant directe a entendre la importància que té aquest cementiri no només per la ciutat de Tarragona, sinó, com realment la proposta de resolució posa de manifest, per a la resta de Catalunya.

Nosaltres només anunciar el vot a favor. Creiem que és important que es faci una categoria i es reconegui l'interès nacional que poden tenir aquests espais. Evidentment, és un expedient que s'haurà de fer, que s'haurà de portar la documentació i que haurà d'arribar a unes conclusions. Però creiem que tot allò que té a veure amb la memòria democràtica és una qüestió que té interès nacional claríssimament i que, a més a més, hem d'avançar en aquesta relació amb béns que tenen un interès que pot ser bla[#09:57] o que pot estar localitzat més local amb fets que en realitat tenen un impacte nacional com va ser la Guerra Civil i alguns dels fets històrics que també es posen de manifest en la proposta de resolució.

Per tant, senzillament anunciar el vot a favor d'aquesta proposta.

El president

Gràcies, diputada. I pel Grup Socialistes i Units per Avançar, la diputada Ivana Martínez.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, president. Jo també m'estic plantejant demanar que em portin a Cultura directament, com a tarragonina dec ser l'única que no estic com a membre, però jo, encantada.

Tarragona torna a confirmar que és una ciutat privilegiada per tots els seus espais i monuments. I estem, en general, d'acord amb el que es demana la PR i considerem que aquest espai té importants valors històrics i patrimonials a nivell de país lligats, com bé ens ha explicat, a la Guerra de Successió i a la Guerra Civil espanyola i, per tant, és susceptible, i així ho creiem, que sigui declarat com a bé cultural d'interès nacional en la categoria de lloc històric.

Però encara que estem d'acord en aquest punt, ens abstindrem, únicament en aquest punt, perquè aquests terrenys no són de propietat municipal ni de la Generalitat, aquest espai continua en mans angleses. És per això que, continuant la feina de l'alcalde Ricomà, l'alcalde actual, l'alcalde Rubén Viñuales, està treballant per aconseguir la cessió total d'aquests terrenys.

És a dir, si es considera bé cultural d'interès nacional abans de la cessió, que s'està treballant actualment, com vostès sabran, això portaria grans problemes de gestió i d'arranjament que ens podríem estalviar si esperem únicament el traspàs de la titularitat.

Sobre el segon punt de la PR, que parla d'incloure el cementiri dels Jans de Tarragona en la Xarxa d'Espais de Memòria Democràtica de Catalunya, ho recolzarem totalment. Els Espais de Memòria de Tarragona, que està integrada per cinc espais concrets que han estat senyalitzats per l'Ajuntament d'aquesta ciutat. I creiem que és important que el cementiri estigui dintre d'aquests espais.

Sempre ens trobaran en qualsevol acció que sigui sempre per sumar, reforçar la memòria i que res quedi a l'oblit dels ciutadans de Catalunya i dels de Tarragona.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara passem... (*Jordi Bertran i Luengo demana per parlar.*) Sí?

Jordi Bertran i Luengo

Podria fer una apreciació? Només sobre un tema tècnic o legal. Els BCIN no han de ser propietat de la Generalitat ni de cap administració local per ser declarats. Hi ha molts béns que no ho són.

El president

Ja, ja, ja, ja. Vinga va, que ja, sí. Ella, la diputada aclareix que no ha dit això i que no s'ha interpretat així. I, per tant, queda aclarit que no ho havia expressat, segons diu ella. I queda també el que ha comentat el diputat Bertran. Sobre les votacions separades?

Lorena Roldán Suárez

Sí, sí, sense polèmiques.

El president

De fet, té dos punts. Per tant, deixem-ho córrer.

Votem el primer punt.

Vots a favor?

Vots a favor és el Grup d'Esquerra, de Comuns, Partit Popular i Junts.

Vots en contra?

De VOX.

Abstencions?

Del Grup Socialista.

Per tant, queda aprovat el punt.

I aquí ve el segon punt.

Vots a favor?

Del Grup de Junts, del Grup d'Esquerra, del Grup de Comuns i del Grup Socialista.

I abstencions?

Del Grup Popular.

I en contra?

De VOX.

Per tant, també el segon punt queda aprovat.

Proposta de resolució sobre per a la declaració dels Tres Dies de Trial de Santigosa com a bé cultural immaterial d'interès nacional

250-00977/15

I passem al punt número 13. Que agraiïm també la presència de les entitats que ens acompanyen pels punts anteriors. I el punt número 13 és la presentada per Esquerra Republicana i té la paraula el diputat Campuzano.

Carles Campuzano i Canadés

Gràcies, honorable president. Efectivament, aquesta és una proposta de resolució, registrada per part dels diputats d'Esquerra Republicana de Catalunya de la demarcació de Girona, que pretén donar valor als Tres Dies del Trial de Santigosa, al Ripollès.

Els Tres Dies de Trial de Santigosa és una iniciativa de la societat civil de Sant Joan de les Abadesses. Va començar el 1962, s'ha convertit, segurament, en la prova de trial més rellevant del nostre país, amb un impacte en el conjunt de l'Estat

Fitxer 20CC7

i a la resta d'Europa, promoguda pel Motoclub de les de les Abadesses. Podria semblar que estem davant, estrictament, d'una realitat de l'àmbit esportiu, però a la comarca del Ripollès i en el municipi de Sant Joan de les Abadesses és molt evident que aquest trial va més enllà d'una activitat esportiva: crea comunitat, crea vincle. En puc parlar en primera persona perquè de petit, amb alguns cosins meus, havia passat els estius a Sant Joan de les Abadesses i sóc molt conscient de la transcendència d'aquesta realitat, d'aquesta iniciativa. És evident que en una comarca com el Ripollès, aquest trial, malgrat ser d'un dia només, té un impacte també econòmic important en aquesta comarca, que afronta desafiaments molt, molt i molt rellevants.

Dir, també, i és important que ho diguem, amb una iniciativa de trial a la muntanya, que el Motoclub Abadesses ha estat pioner en compatibilitzar aquesta pràctica del motociclisme amb respecte al medi natural, des de la creació d'espais regulats fins a la redacció d'estudis d'impacte ambiental i l'adaptació constant dels recorreguts de

les motos. Per tant, en la iniciativa que avui estem plantejant, que el que estem plantejant és fonamentalment que el Parlament constati la rellevància històrica, esportiva i cultural dels Tres Dies de Trial de Santigosa, i que el Parlament manifesti la voluntat que aquest esdeveniment sigui reconegut com a Bé Cultural Immaterial d'Interès Nacional, en el marc d'una llei que aquesta comissió està tramitant, que és la Llei sobre patrimoni cultural i immaterial.

I en segon lloc, el que reclamem des d'Esquerra Republicana de Catalunya és que el Parlament insti el Govern de la Generalitat que un cop aquesta llei estigui aprovada, efectivament, s'impulsi el reconeixement dels Tres Dies de Trial de Santigosa com a Bé Cultural Immaterial d'Interès Nacional. Em sembla que iniciativa molt arrelada a la realitat del Ripollès, que respon també a posar en valor la iniciativa de la societat civil, de posar en valor el compromís del Motoclub Abadesses. I estic segur que tindrà el suport de la majoria dels grups de la Cambra. Res més.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara té la paraula... –no hi ha esmenes–, per tant, l'honorable diputat Puig.

(Pausa.)

Lluís Puig Gordi

Em sent, senyor president?

El president

Bé, bé, ens sentim Endavant.

Lluís Puig Gordi

Fantàstic. Com us deia, demanaria de fer una esmena *in voce*. Amb tota la meua gran estima pel trial i per la comarca del Ripollès, veiem un contrasentit molt gran perquè és un esdeveniment que, sense entrar a valorar si és mereixedora o no d'una protecció cultural, que això ja ho faria la direcció general i la conselleria de Cultura en el moment que pertoqueés, amb la legislació actual vigent aquest títol de declaració que demanen no existeix. No hi és. És una fórmula al·legal.

I fer-ho sobre una llei del patrimoni immaterial que està en tràmit en el Parlament, però que jo no sé... –no sé si algú de vostès ja ho sap–, jo no sé com acabarà, i especialment aquest punt, perquè és un punt delicat, és la màxima protecció que establirà aquesta llei si s'acaba aprovant, em sembla, també, molt arriscat. I em sap greu, senyor Campuzano, de no poder fer aquí un al·legat de suport i una abraçada telemàtica amb la terra que li ha pertocat presentar.

I repeteixo que no hi tinc res en contra de l'esport, tot al contrari. L'esport i la cultura van néixer junts. S'han anat distanciant en el temps moltes vegades, però no per això vull entrar a valorar si aquesta manifestació és mereixedora o no. Jo no sé si per qüestions al·legals, no diré il·legals, però al·legals, es pot arribar a tramitar un text que diu una cosa que si l'adequem, ho repeteixo, a la llei existent, no figura aquesta figura de protecció, i fer-ho amb una llei que no sabem ni qui, ni com, ni quan s'aprovarà, em sembla fer futuribles que poden sortir malament.

No diré que el Grup d'Esquerra Republicana retiri la seva proposta de resolució, però és que jo el que demanaria és que la deixin reposar, que la deixin reposar uns mesos. O que quan sapiguem ja quan s'aprovi la nova llei de patrimoni immaterial, senyor president de la Mesa, li demano que sigui el primer ordre del dia recuperar aquesta proposta. Evidentment, això ho ha de dir el grup, company de cadires d'Esquerra Republicana. Res més a dir. Però si es manté tal qual està, tristament –ho repeteixo– votarem que no.

Gràcies.

El president

Gràcies. I ara, té la paraula, pel grup... Després els ho preguntaré... Bé, potser fem-ho ara, perquè així sabrem si continuem o no. Mantenim..., mantenen la proposta o no la mantenen.

Carles Campuzano i Canadés

Gràcies, honorable senyor president.

El president

Sí o no?

Carles Campuzano i Canadés

Mantenim. Mantenim la proposta de resolució. Si l'honorable senyor Puig ens formula l'esmena *in voce*...

El president

No, no es poden fer...

Carles Campuzano i Canadés

Formular esmenes *in voce*...

El president

Haurien de ser-hi tots els grups.

Carles Campuzano i Canadés

Si l'honorable senyor Puig ens formula una esmena *in voce*, estarem disposats a analitzar la, la proposició que feia.

El president

Entenc..., ho he preguntat al lletrat, i hi pot haver esmena *in voce* només si hi estan d'acord tots els grups.

Carles Campuzano i Canadés

Si em permet, senyor president. Si coneguéssim l'esmena, potser els grups s'hi podrien pronunciar.

El president

Per tant... Quina seria l'esmena?

Lluís Puig Gordi

Si em permet. L'esmena *in voce* és perquè és de paraula, no està redactada. I la petició de l'esmena és postergar, posposar aquesta proposta de resolució per uns mesos més endavant, un cop estigui la Llei de patrimoni cultural immaterial aprovada.

El president

Estem aclarits.

Lluís Puig Gordi

Judicialment.

El president

Gràcies, eh?, diputat. Entenc que el Grup d'Esquerra la manté. Sí o no?

Carles Campuzano i Canadés

Sí, la mantenim. Perquè no coneixem l'esmena in voce.

El president

D'acord.

Carles Campuzano i Canadés

Coneixem un plantejament de retirada de la proposta, que tampoc ens sembla...
[#6.51]

El president

Ara té la paraula el diputat Ferran. Endavant.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Des del nostre grup ens posicionem i votarem a favor d'aquesta proposta. Els Tres Dies de Trial de Santigosa, doncs, considerem que és molt més que una competició esportiva. És un esdeveniment amb més de seixanta anys d'història, profundament arrelat al territori i que forma part, com ja s'ha dit, de la identitat cultural del Ripollès i que s'ha sabut també projectar a nivell internacional.

També valorem molt positivament el seu impacte social i econòmic, així com la capacitat de mobilitzar voluntaris, generar cohesió i fer-ho, tot això, a més, al voltant d'una tradició compartida. En aquest cas veiem com l'esport, la cultura i el territori poden anar de la mà, i nosaltres considerem que reconèixer aquest esdeveniment com a Bé Cultural Immaterial d'Interès Nacional és fer justícia a la seva trajectòria, i això serà possible, com bé s'indica també en la proposta de resolució, doncs, quan s'aprovi aquesta Llei de patrimoni Immaterial cultural, que si és així i finalment s'aprova, doncs estarem encantats de que formi part i que s'hi reconegui.

Moltes gràcies.

El president

Molt bé. Diputat Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí; moltes gràcies. Nosaltres, manifestar simplement que votarem a favor.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. La diputada Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Sí, nosaltres també donarem suport a aquesta moció, que creiem que és pertinent i necessària. I que més enllà de la temporalitat o la coincidència en el temps de la tramitació de la Llei de patrimoni immaterial, amb la presentació d'aquesta proposta de resolució, entenem que és una proposta de resolució que un cop estigui aprovada la llei es podrà adaptar exactament a la terminologia que acabi recollint la llei, si és una altra diferent. Per tant, creiem que sí que és necessari fer el debat.

Sí que és cert que ens ha cridat l'atenció que a la proposta no es faci cap esment a la tasca que està fent l'Ajuntament de Sant Joan de les Abadesses per preservar i potenciar aquesta iniciativa. De fet, ja des de l'ajuntament s'està tramitant tot el que es pot fer des de l'àmbit municipal per garantir la continuïtat i la preservació d'aquesta activitat. Per això, nosaltres sí que volem, doncs, agrair la feina que fa l'alcalde, en Ramon Roqué, que està treballant de manera efectiva per salvar aquesta prova única, aquesta prova històrica i d'abast internacional. Des d'aquí, nosaltres, des del Parlament, donarem suport a aquest esforç. I evidentment, un cop aprovada la llei, també que sigui reconegut com aquest patrimoni immaterial que hauria de ser.

Gràcies.

El president

Gràcies. I ara la diputada Rocio Garcia. Endavant.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, president. Bé, jo crec que s'ha explicat molt clarament on som. Ens sap molt greu, perquè tal com està redactada i nosaltres estaríem bastant d'acord amb el plantejament que s'ha fet, doncs hi no podem donar suport. I ens hauria agradat que s'hagués pogut retirar i que l'haguéssim pogut tornar a substanciar en un altre moment en què la llei estigui vigent.

De totes les maneres, Sant Joan de les Abadesses compta amb setze festes inventariades i aquesta en concret no està incorporada a l'Inventari de Festes de Catalunya. Vull dir que encara queda molta feina per fer per arribar al punt on som ara. Per tant, ho sentim molt, però no hi podem donar suport.

El president

Gràcies, diputada. I com que no hi ha esmenes, per tant no n'hi ha per posicionar-se...

Vots a favor? Esquerra, Comuns, PP, Vox.

Ara comptaran, eh?

Vots en contra?

Junts i PSC.

I abstencions no n'hi han.

No prospera.

I, per tant, passem al punt número 14.

Proposta de resolució sobre la inclusió de la caça en l'inventari del patrimoni etnològic

250-01052/15

Que és la Proposta de resolució sobre la inclusió de la caça en l'Inventari del patrimoni etnològic, presentada pel Grup de VOX. I té la paraula el diputat a Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, president. La caza en Cataluña no es sólo un deporte ni una herramienta de control de plagas, como ahora parece estar en boga con la peste

porcina, por ejemplo. No, la caza es parte de nuestra historia, la nuestra cultura y nuestra tradición.

Hablamos de una práctica ancestral, regulada y responsable, que ha acompañado al ser humano desde sus inicios y que constituye un legado etnológico que debemos proteger. Porque, más allá de lo económico y lo ecológico, la caza es parte del ethos de nuestro pueblo, presente en nuestra historia, nuestro arte y nuestra tradición. Desde el arte prehistórico hasta Tiziano, Goya o Delacroix, la caza ha inspirado generaciones. La mitología clásica, con Artemisa o Diana, también la reconoce como un vínculo entre el hombre y la naturaleza.

Todas las modalidades de caza en Cataluña, mayor, menor, con perro, con arco silvestrismo, cetrería, etcétera, transmiten conocimientos tradicionales, respeto por el medio natural y la comprensión de los ciclos de la vida, pasando de generación en generación. Lamentablemente, desde ya hace mucho tiempo, la caza sufre ataques ideológicos y prohibicionistas promovidos por sectores urbanos que desconocen la realidad rural y estigmatizan una actividad legal, sostenible y culturalmente valiosa.

Por ello, debemos reconocer la caza formalmente como patrimonio cultural y etnológico. Y respaldar a los cazadores y a sus sociedades como agentes activos de conservación, seguridad y gestión del medio natural. Proteger la caza en Cataluña no es sólo preservar una tradición, es defender nuestra historia, nuestra tierra y la memoria viva de generaciones que nos enseñaron a convivir con la naturaleza y a respetar nuestra herencia.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. I ara pel Grup de Junts, el diputat Dalmases.

Francesc de Dalmases i Thió

Moltes gràcies, president. Bé, més enllà de la proposta, que la rebutgem per de qui ve i com ve, sí que ens sembla que en aquest Parlament en algun moment hauríem de començar a parlar de la cacera de forma seriosa, de forma aprofundida, defugint els apriorismes metropolitans, defugint també alguns apriorismes neorurals.

I per preparar aquesta intervenció, nosaltres hem tingut la sort, dintre del grup parlamentari, de poder parlar amb la Jana Abella, que és una profunda coneixedora d'aquesta qüestió, que ella ha fet una anàlisi comparada amb d'altres territoris europeus. I ella una mica el que ens proposa és sempre sortir de la zona de confort. Entendre que els caçadors, efectivament, poden ser una peça més en la gestió cinegètica. De fet, la pesta porcina africana ja ens ha posat sobre avís i ens hem posat a córrer precisament perquè hi han coses que no s'han fet bé i s'han fet des d'aquesta visió de despatx de Barcelona, d'aquesta visió metropolitana.

I, per tant, hi ha també la possibilitat d'explotació del recurs natural, que és la carn de caça. M'explicaven que no hi ha carn més eco ni més quilòmetre zero que aquesta. I ens posaven l'exemple francès. Que probablement a Catalunya, efectivament, ens falta encara per estar preparats per aquest debat, perquè això vol dir fomentar la carn de caça, crear punts logístics, crear escorxadors per a carn de caça, crear un circuit de carnisseries. En tot cas, és un debat pendent i estem disposats a fer-lo quan hi hagi una majoria de grups que estiguin disposats a fer-ho de forma seriosa.

El president

Gràcies, diputat. Diputat Campuzano, pel Grup d'Esquerra.

Carles Campuzano i Canadés

Gràcies, honorable president. Nosaltres rebutjarem aquesta proposta de resolució, i lamentem que una vegada més VOX vulgui crear problemes allà on no n' existeixen, i que vulgui utilitzar els caçadors per plantejar els llocs comuns i

Fitxer 20CC8

els tòpics que confronten món rural amb món urbà, ambientalistes versus caçadors. Aquest ni és el debat, ni és ni és la qüestió. Suposo jo que els caçadors són prou conscients de que VOX pretén utilitzar-los, i, a més a més, és evident que si abordem els problemes de fons del món del mon rural, tampoc està la discussió en aquest terreny, té a veure en desplegar de manera efectiva, per exemple, la legislació que el Parlament ha aprovat recentment en aquest àmbit. Ser capaços de fer arribar els

serveis públics que necessiten moltes comarques del nostre país, de l'àmbit rural, i fer compatible l'activitat econòmica amb el respecte a l'entorn natural. Aquests són els debats en els debats de fons.

Però a més a més, si es pretén el reconeixement d'una tradició, d'una activitat que tingui aquest valor etnològic, com planteja aquesta proposta, cal fer-ho de manera rigorosa, de manera seriosa, entrant en el detall exactament de l'activitat de la caça, quina és aquella que requereix aquest tipus de producció i no simplement convertint la caça en un element més de la batalla ideològica i partidista de VOX. I per tant, hi votarem que no, sense cap mena de dubte.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. El diputat Pau Ferran, del Grup Popular.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Des del nostre grup parlamentari, doncs, votarem a favor, evidentment, d'aquesta proposta de resolució.

La caça és una activitat que és profundament arrelada a la nostra història i al nostre territori, i també, evidentment, al món rural. Moltes persones es pensen que és simplement una pràctica econòmica o esportiva, i no, també és una realitat cultural, social i també mediambiental que forma part del nostre patrimoni des de fa segles. A Catalunya tenim més de seixanta mil caçadors, i més del noranta per cent del territori està declarat com a terreny cinegètic, i això ja dóna una idea molt clara de la seva dimensió i de la seva importància.

A més, doncs, la caça té un paper clau en la gestió de la fauna i sense aquesta activitat avui tindríem problemes encara molt més greus de sobrepoblació d'espècies com el senglar, com el cabirol. amb les conseqüències directes que això té sobre l'agricultura, sobre els boscos i també la seguretat viària. És una eina fonamental de prevenció en les malalties animals i també en el manteniment de l'equilibri ecològic, especialment en el context actual, on molts depredadors naturals han desaparegut o han vist directament reduïda la seva presència.

A més, vull aprofitar, doncs, per posar en valor les societats de caçadors, que no només practiquen aquesta activitat cinegètica, sinó que són imprescindibles per a la neteja de camins per a la neteja de boscos i també en la prevenció d'incendis que tant afecta el nostre territori, especialment a les èpoques de més calor.

I també sorprèn molt veure alguns sectors, sempre els de la bancada esquerra, com des del seu púlpit moral i moltes vegades també des d'aquesta comoditat del món urbà, doncs, desconeixen aquest entorn i aquesta realitat que es viu en el món rural, i es pretén criminalitzar la caça. Ho fan sempre des de plantejaments totalment ideològics, sense cap mena de base científica i intentant simplificar un debat complex, carregat de prejudicis o directament acusar de qui presenta una proposta per tal de desdir-se'n.

I nosaltres, evidentment, no acceptarem ni podem acceptar aquesta visió que és reduccionista, estigmatitzant. Evidentment, cal defensar la caça regulada i responsable. Això és anar precisament a favor del medi ambient i per això considerem molt encertat reconèixer la caça com a part del patrimoni etnològic de Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara, pel Grup dels Comuns, la diputada Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president per anunciar el vot en contra de la proposta de resolució.

El president

Gràcies, diputada. I la diputada Rocio Garcia.

Rocio Garcia Pérez

En la mateixa línia que la diputada Segovia serà el nostre vot.

El president

Gràcies, diputada. Per tant, passem a la votació. Entenc que no hi ha vots separats.

Per tant: vots a favor? Tres vots a favor, del Grup Popular i VOX.

Vots en contra? D'Esquerra, Comuns, PSC i Units, i Junts.

I per tant, decau.

Proposta de resolució sobre el servei de bibliobús a l'Alt Pirineu i Aran

250-01006/15

I passem al punt número 15, que és la resolució del Grup Parlamentari Comuns sobre el servei de bibliobús a l'Alt Pirineu i Aran. I, diputada Segovia, endavant.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Doncs sí, des del meu grup hem treballat amb gent del territori per presentar aquesta proposta de resolució que volem posar sobre la taula que un bibliobús no és per a res un servei ni menor ni anecdòtic. De fet, els bibliobusos, especialment a territoris com l'Alt Pirineu i l'Aran són una important via d'accés regular a la lectura pública, a la cultura i a determinats recursos educatius. Per tant, el debat que planteja la proposta de resolució no és sobre si hi ha un vehicle o no un vehicle, si hi ha un conductor o no hi ha un conductor, sinó com garantim o no la igualtat d'oportunitats en funció d'on es viu i, per tant, estem parlant en realitat d'equitat territorial.

Un servei de bibliobús que porta cada cert temps, doncs, aquest servei d'accés a les biblioteques públiques mòbils no és substituït pel fet de que hi hagi biblioteques a prop. La funció és diferent, la filosofia és diferent i el concepte és diferent. Per tant, defensem la política dels bibliobusos com una política d'accés a la lectura i d'accés a les biblioteques públiques, que a més a més no és especialment cara i que sí que té un fort component de mobilitat, d'equitat territorial i de garantia de drets per a tothom.

El que passa és que en els darrers mesos, justament, el servei del Bibliobús Pere Quart ha quedat interromput en diversos municipis del Pirineu a causa d'una vacant no coberta després d'una jubilació. I això no només ha afectat puntualment els serveis, sinó que ha evidenciat una manca de previsió en la gestió d'un servei públic que considerem que és essencial i, per tant, no és resultat d'un imprevist sobtat, sinó

d'una circumstància previsible que no es va anticipar adequadament. És cert que sembla ser que finalment ja s'ha iniciat la licitació del concurs d'aquest lloc de treball. Ens n'alegrem perquè llavors si s'aprova aquest punt de la proposta de resolució, el Govern aviat podrà dir que ja l'ha complert, però és un problema més de fons i s'han de tenir sobretot eines per planificar i preveure el que passa.

Nosaltres volíem posar l'exemple de Tuixent, un municipi petit de muntanya que quan el bibliobús deixa de passar no hi ha cap alternativa immediata. No hi ha una biblioteca al costat. Una biblioteca a trenta o quaranta quilòmetres de distància no és una biblioteca accessible per a molta gent, especialment per a la gent gran, i més en una zona on hi ha problemes de desplaçament en transport públic. Per tant, el que estem fent quan no passa el bibliobús és que aquell que pot tenir vol tenir llibres de la biblioteca, ha de fer un desplaçament de trenta o quaranta quilòmetres. Per tant, és un servei que es considera essencial i que quan no hi és, quan no funciona, se'l troba molt a faltar.

La preocupació no és només per aquesta aturada recent, sinó una percepció ja prèvia de deteriorament del servei en alguns punts en què es contribueix a la sensació que el servei es va debilitant progressivament i que quan això passa, que s'acabi normalitzant una situació de mal funcionament i de desigualtat. El codi postal no pot determinar l'accés a la cultura. Viure al Pirineu no pot significar tenir menys drets ni menys serveis. I si es parla de reequilibri territorial, doncs, aquest també s'ha de concretar en serveis com aquests, en serveis de cultura. No és només denunciar la situació, sinó plantejar solucions concretes i assumibles. Restablir el servei allà on s'ha interromput.

I vull recordar que aquest servei ara mateix és una competència, està gestionat directament per la Generalitat de Catalunya, i que, per tant, és qui ha de garantir el seu funcionament més enllà que hi pugui haver altres iniciatives.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Hi han esmenes i la diputada del Grup Socialista - Units per Avançar, Gisela Navarro, té la paraula.

Gisela Navarro Fuster

Moltes gràcies, president. Bona tarda a tothom. Bé, compartim amb la resta de la comissió, de ben segur, el poder que té la lectura. Ja s'ha dit, també, per part la diputada, garanteix la llibertat, genera oportunitats i construeix cohesió. Llegir no és només comprendre paraules, que també, sinó que és accedir a la memòria col·lectiva i participar també d'ella. Qui no llegeix per decisió pròpia s'està perdent gran part del món i del que som els que habitem en ell, però, per als que no poden permetre's el luxe d'accedir-hi, és aquí on els ens públics han d'actuar.

Les biblioteques són l'espai físic i també emocional, on la democràcia és més present. Per què? Doncs perquè són espais i, a més, per llei, oberts, gratuïts i perquè ens permeten accedir al coneixement universal. Totes aquestes paraules que acabo de dir són molt boniques i són bons pensaments, però s'han de convertir en serveis públics. I aquesta moció que ens presenta el Grup de Comuns descriu aquestes oportunitats en una zona de Catalunya on l'orografia defineix la seva forma de viure i de procurar els serveis públics. Una dispersió poblacional –ja s'ha explicat– i un clima que de tant en tant impossibilita els moviments. Reptes que fan que els serveis com el de les biblioteques es composin tant d'equipaments de caire comarcal, com la Biblioteca de Sort o la biblioteca de la Seu, i d'unitats mòbils, com molt bé s'ha explicat, què és el Bibliobús Pere Quart.

Des del Consell Comarcal es treballa per garantir l'accés a diferents serveis comarcals i també a les biblioteques mitjançant el transport a demanda, que és un servei molt, molt estimat i que cobreix aquests desplaçaments quan la població els necessita. El bibliobús, com a característica que ens agradaria posar de relleu, i també la diputada ho ha fet, compleix, a més, una funció educativa, ja que actua com a recurs educatiu quan arriba als diferents municipis amb les diferents escoles.

Compartim, com bé he dit al principi, aquest esperit de la proposta i en aquest sentit, des del Grup Socialista i Units per Avançar, hem presentat dues esmenes al redactat. La primera demanant una interlocució o un diàleg entre el consell comarcal o els diferents consells comarcals i la Diputació de Lleida amb el Departament de Cultura, que és veritat que avui està gestionant precisament el servei de bibliobús i per tenir les revisions que siguin adients, les avaluacions o l'actualització del servei,

entès com part d'una estratègia més gran, com deia, per la lectura a les comarques de l'Alt Pirineu i l'Aran.

I l'altra, una esmena més tècnica per garantir que el procediment de la licitació sigui el més aviat possible i conclouï de manera positiva. No ens han acceptat cap de les esmenes. Tot i això, ens abstindrem al primer punt, pel tema de la nostra esmena, i la resta de la proposta la votarem afirmativament.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I, per tant, pel Grup de Junts, la diputada i vicepresidenta Carme Renedo.

Carme Renedo i Puig

Gràcies, president. Aquesta proposta de resolució del Grup Parlamentari dels Comuns és d'aquelles de sentit comú, elemental. Ningú amb un mínim de sensibilitat cultural o amb tres dits de front pot girar-s'hi d'esquenes. Establir un servei efectiu, assegurar-ne la freqüència quinzenal, cobrir les vacants, actualitzar i planificar rutes... Qui podria dir que no és convenient i desitjable?

La situació dels bibliobusos al nostre país és ben curiosa. Només s'han desplegat completament a la demarcació de Barcelona, sufragats per la Diputació, i al Pirineu lleidatà n'hi ha dos gestionats per la Generalitat. Les raons d'aquesta situació són complexes i aquest no és l'espai o no és el moment –l'espai potser sí– per posar-los sobre la taula. Hi ha una novel·la que es diu *El primer glop de cervesa i altres plaers minúsculs* on l'autor invoca els petits plaers de la vida, des del primer glop de cervesa, que no és igual que el segon, fins al diari a l'hora d'esmorzar, una bona pel·lícula o l'arribada del bibliobús. I escriu: «Està bé, el bibliobús. Passa un cop al mes i s'instal·la a la plaça del Correu. Se'n coneixen anticipadament totes les dates de la temporada. El 17 de desembre, de 4 a 6 de la tarda, un sap que el camionàs blanc ple de rascades amb les sigles del consell general serà fidel a la cita. És tranquil·litzador aquest domini sobre el temps.» I més endavant, diu: «La canalla no es cansa mai d'estar ajupida sobre els *tebeos*, les novel·les il·lustrades, de meravellar-se de tant en tant. "Aquella senyora ha dit que en puc agafar un altre.»»

Fa gairebé trenta anys que Philippe Delerm va publicar aquesta novel·la, i tot tenia molt de sentit fa trenta anys. Avui sembla que en tindria molt més a exigir petites biblioteques, petits caps culturals que tinguin un fons de llibres que es renovin i, sobretot, que tinguin accés al gran servei nacional que representa el servei de préstec interbibliotecari i que fa el nostre Govern. Què necessitem? Una visita quinzenal d'un bibliobús o un espai comunitari que pugui freqüentar cada dia qui ho necessita, per llegir diaris en paper o a la pantalla, per agafar, demanar o retornar llibres en préstec, per estar fresc a l'estiu o calent a l'hivern, per tenir companyia i parlar amb algú? O és que els refugis climàtics només tenen sentit a les ciutats? O és que la solitud només és un fenomen urbà? O és que els nens no han de fer treballs escolars cada dia? Als pobles ningú no s'ho passaria bé compartint les seves lectures en un club?

No he entès mai per què el servei de bibliobús no s'ha fet servir mai a Barcelona, per exemple, per prestar servei a barris allunyats o mal comunicats amb les biblioteques existents, o quan no hi havia biblioteques. A Barcelona no però als pobles sí? Els nostres pobles s'han de conformar amb un servei quinzenal? Per reflexionar-hi. De moment ens conformarem donant suport a aquesta proposta de resolució.

I aprofito per comunicar una notícia que ens ha arribat durant la comissió, que és que ha mort Dolors Lamarca, que havia sigut cap de servei de Biblioteques de la Generalitat de Catalunya, impulsora de la Llei del 81 de biblioteques, impulsora del desplegament d'aquesta llei al país i directora de la Biblioteca Nacional de Catalunya. Que tinguem tots un record per ella. I que descansi en pau.

El president

Un record per ella i per la seva trajectòria i crec que en nom de la Comissió, doncs, agrair la seva trajectòria, el seu compromís, i acompanyar en el sentiment a tota la seva família, amics i companys.

Ara, en nom d'esquerra Republicana, en el diputat Josep Vidal.

Josep Vidal Bringué

Primer de tot, també donar el nostre sentit condol a tots els familiars i amics.

Avui parlem d'una cosa tan bàsica com és

Fitxer 20CC9

a la cultura, la lectura i el coneixement. I ho fem parlant dels bibliobusos que en molts municipis petits de les comarques de Lleida no són un servei complementari, sinó l'única porta d'entrada a una biblioteca pública.

Des d'Esquerra Republicana volem deixar clar d'entrada que compartim el fons d'aquesta proposta. És evident que hi ha una necessitat real i urgent. Hi ha pobles que avui no tenen cap servei bibliotecari presencial, i això no pot ser. No pot ser que en ple segle XXI encara hi hagi ciutats que, pel simple fet de viure a un municipi petit o de muntanya, tinguin més dificultats per accedir a la cultura. Per això defensem que el Govern ha de posar en marxa de manera decidida el Servei de Biblioteques Públiques Mòbils als municipis lleidatans que avui no disposem de cap alternativa.

Els bibliobusos són una eina clau per garantir la igualtat d'oportunitats i per fer país des de tot el territori, no només des de les grans ciutats. Ara bé, també volem dir les coses pel seu nom. El que ha passat amb la interrupció del servei no és acceptable. El departament no va actuar amb prou antelació per evitar que el servei quedés aturat durant tantes setmanes per la manca del conductor de l'autobús per jubilació. I això ha tingut conseqüències directes per a la gent: infants que es queden sense accés fàcil als llibres, gent gran que perd un servei de proximitat essencial i municipis sencers que queden desatesos. I això no pot tornar a passar. No pot dependre d'una única plaça sense cobertura o d'una manca de previsió. Cal una planificació més robusta, més previsor i més arrelada al territori.

També és important que no ens quedem només en recuperar el que hi havia. Hem d'anar més enllà. Hem de revisar rutes, freqüències i cobertura per assegurar que el servei sigui realment útil i arribi a tothom que el necessita. I això vol dir escoltar els ajuntaments, els consells comarcals i la gent del territori. En definitiva, avui no estem parlant només de bibliobusos, estem parlant d'equitat territorial, de cohesió social i de drets culturals. I això, per Esquerra Republicana, no és negociable. Per tant, donarem suport a aquesta proposta, però també exigim que es faci bé, amb responsabilitat i amb compromís real amb el territori.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara el diputat Pau Ferran, pel Grup del Partit Popular.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Sumar-nos el condol per als familiars i amics per la pèrdua de la senyora Lamarca.

Entenem, doncs, que els serveis de bibliobús són una eina important per garantir l'accés a la cultura, especialment en aquestes zones rurals i de muntanya, on no hi ha biblioteques fixes, i això afecta especialment les comarques de l'Alt Pirineu i l'Aran.

I com tots sabem i ja s'ha dit, tenen una dispersió poblacional i unes dificultats de mobilitat addicionals. Llavors, compartim aquesta preocupació que es planteja des del Grup dels Comuns per la pèrdua de la regularitat del servei i per aquestes mancances detectades, així com la necessitat de, també, estendre aquest bibliobús a zones que actualment no en disposen. I com que es tracta d'una qüestió d'equitat territorial i també d'igualtat d'oportunitats a l'hora d'accedir a la cultura, donarem suport a aquesta proposta.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. El diputat Acosta pe Grup de VOX.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí; moltes gràcies, president. Primerament, ens afegim al condol als familiars de la Dolors Lamarca.

I bé, és clar, en un context actual on la comprensió lectora a Catalunya ha tocat fons, en un moment en el qual la comprensió lectora a Catalunya està a la cua de tot Espanya i en les pitjors posicions a la resta d'Europa, convé promocionar de la manera que sigui, i aquesta que proposa ara el grup proponent és adient, el foment de la lectura, sobretot en els llocs on és menys assequible arribar a la lectura.

Perquè llegir ens obre la ment. Llegir, d'alguna manera, ens apropa a reconèixer la veritat. La veritat ens fa lliures. Per tant, la lectura ens fa lliures, i nosaltres, com que som lliures, absolutament, perquè no hem vingut aquí a fer amics ni enemics, nosaltres, sense cap apriorisme, malgrat que ho presenti el Grup dels Comuns, nosaltres hi votarem a favor, perquè és una cosa que, com ha dit la senyora Renedo, també cadascú s'ha d'aplicar el conte, cadascú i cada grup s'ha d'aplicar el conte, que deia que ningú amb un mínim de sensibilitat cultural pot girar-se d'esquena a aquesta proposta de resolució, doncs, nosaltres, ho torno a repetir, com que som lliures absolutament i ens importa poc el que pensin o els apriorismes de grup i de partit de qualsevol, nosaltres votarem a favor d'aquesta proposta de resolució.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I per posicionar-se sobre les esmenes, la diputada Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Sumar-nos també als condols a la família de la senyora Dolors Lamarca i el reconeixement a la seva feina. Crec que precisament en el marc d'una proposta de resolució que defensa l'accés a les biblioteques públiques i al sistema de biblioteques, és segurament un dels moments més pertinents per fer-ho.

Sobre les esmenes presentades, senzillament acotar que l'esmena no demanava una col·laboració, una conversa, sinó que traslladava completament al consell comarcal i a la diputació la responsabilitat. Hem intentat transaccionar perquè hi hagi un reconeixement de la Generalitat en la responsabilitat d'aquest servei, tot i que després es pugui coordinar amb altres institucions. No ha estat possible. Nosaltres seguim defensant que ara mateix aquest servei de bibliobús en concret és competència de la Generalitat de Catalunya i que és la Generalitat de Catalunya qui ha de garantir el seu bon funcionament. I no pot ser que deixi de funcionar perquè una persona es jubila i no s'ha planificat amb prou temps.

Efectivament, els bibliobusos són una bona resposta. No és l'única resposta. El que deia la diputada de Junts, podia haver hi ha altres instal·lacions i altres serveis, però creiem que el fet que pugui haver-n'hi d'altres no va en detriment de que

reivindiquem que els que hi han ara mateix funcionin sempre, funcionin amb previsió i puguin arribar a tothom.

Gràcies.

El president

Passem a la votació.

Entenc que hi ha una votació separada, sí, del punt 1 i de la resta. No sé si n'hi ha més? *(Pausa.)* Per tant, passàriem a votar el primer punt.

Vots a favor? Del Grup de VOX, Partit Popular, Junts, Esquerra i Comuns.

Abstencions? El Grup del PSC - Units per Avançar.

I ara, passem a votar la resta de la votació perquè aquest ha estat aprovat.

Vots a favor?

S'aprova per unanimitat.

Proposta de resolució sobre l'obra de Gaudí al santuari de Nostra Senyora del Sagrat Cor, a Tarragona

250-01041/15

I ara passàriem al punt 16, que és: Proposta de resolució sobre l'obra de Gaudí al Santuari de Nostra Senyora del Sagrat Cor, naturalment, de Tarragona, presentada pel Grup de Junts.

Jordi Bertran i Luengo

Gràcies, president. Presentem aquesta proposta en el sentit que en aquest Santuari de Nostra Senyora del Sagrat Cor de Tarragona hi ha uns elements de l'arquitecte Antoni Gaudí, concretament l'altar, compostat per la taula i per un frontal decoratiu, i uns arcs de catenària.

Són una obra de joventut dins d'un edifici que va signar un altre arquitecte. Forma part d'aquest concepte de l'arquitectura modernista, també d'intervenir molts artistes per crear un resultat final general. En aquest cas, Gaudí era molt jove, encara no havia obtingut la llicenciatura en arquitectura i per tant hi va participar puntualment,

no va assumir la direcció general de l'edifici. De fet, hi van haver altres elements, béns mobles, que van ser cremats durant la guerra civil i alguna altra obra desapareguda, que se n'està seguint la pista però no es té constància on està.

Nosaltres demanem, per una banda, que la Generalitat incoï l'expedient com a Bé Cultural d'Interès Nacional, per aquests valors artístics i arquitectònics. Evidentment, no és motiu o..., vaja, no gosarà aquest diputat explicar la importància de l'arquitecte Gaudí. També per la singularitat territorial, perquè Gaudí va treballar a molts llocs, però a Tarragona, en tot el Camp de Tarragona aquestes són les úniques restes que queden i, per tant, això creiem que li afegeix un valor. I, finalment, pel risc de degradació, perquè malgrat que s'hi han fet intervencions, aquesta església està situada en la proximitat d'un col·legi municipal que genera tota una sèrie d'humitats que realment requereixen d'una intervenció.

S'hi ha actuat parcialment en la font d'origen, però encara hi ha conseqüències. Paral·lelament a la incoació de l'expedient de BCIN, també demanem que es participi en el finançament de les obres. En aquest sentit, doncs, hem acceptat una esmena del Partit Socialista en què se'ns matisava que fos dins de les línies existents de subvenció. I finalment, com a últim punt, aprofitant que enguany es commemora el centenari de la mort de Gaudí, que no perdem aquesta oportunitat i també incloem aquesta participació, amb aquestes arcs de catenària, amb aquests arcs de catenària, amb aquest altar, dins de les accions de difusió de l'arquitecte, més quan va ser un enamorat del Camp de Tarragona perquè va ser el lloc on va néixer.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara, per posicionar-se sobre les... No, per explicar les esmenes i el posicionament, la diputada Ivana Martínez, del Grup Socialista.

Ivana Martínez Valverde

I de Tarragona, no, president? (*L'oradora riu.*) Doncs bé, jo explicaré una mica les dues esmenes que vam presentar. Nosaltres, en el primer punt, que, com ha dit el diputat, no ens l'han acceptat, vam presentar una esmena on volíem incloure la paraula «tramitar, si s'escau». No ha estat acceptada, però nosaltres únicament la

vam presentar amb la intenció de poder demanar al Departament de Cultura la valoració, i si ells consideraven que es complien els requisits que s'impulsés llavors la seva incoació i la declaració final com a Bé Cultural d'Interès Nacional. Igualment, nosaltres ens abstindrem perquè creiem que s'ha de fer.

A la segona esmena hem volgut ser conseqüents amb les línies de treball del departament destinades a la conservació i la millora del patrimoni arquitectònic, perquè aquestes subvencions que dona el Departament promouen la preservació del patrimoni cultural, garantint la protecció i facilitant la restauració perquè es continuï formant part del llegat col·lectiu del país.

També volíem destacar que el Santuari del Sagrat Cor, concretament la capella del Col·legi de Jesús i Maria, en els darrers anys, 2022-24, Departament de Cultura va atorgar un ajut per efectuar l'estudi, diagnòsi i propostes d'intervenció en l'edifici del Santuari de la Nostra Senyora del Sagrat Cor. Sobre el punt tercer de la PR, que parla d'impulsar la difusió i posada en valor d'aquest conjunt patrimonial coincidint amb la commemoració de l'Any Gaudí, amb motiu del centenari de la seva mort, òbviament hi votarem a favor.

Estem totalment a favor que l'obra de Gaudí ens recorda que la bellesa neix quan l'art, la natura i la fe es troben en harmonia. I potser aquesta és la seva gran lliçó. Que mirar el món amb ulls creatius és, en el fons, una manera d'estimar aquest món.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Pel Grup d'Esquerra Republicana, la Diputada Raquel Sans.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. Agrair novament a Junts que porti aquesta proposta de resolució sobre una obra que entenem que sí escau aquesta declaració de Bé d'Interès Nacional.

Ho ha explicat molt bé el diputat Bertran: és a dir, no explicarem la magnitud de la figura d'Antoni Gaudí. Al Camp de Tarragona, malauradament, no conservem o no hi ha una altra obra que aquesta, i, per tant, entenem que escau que aquest gran

arquitecte que ens ha donat tant a tot Catalunya conservem aquella obra que és pròpia del Camp de Tarragona. Que, a més a més, l'exposició de motius ho explica molt bé, ha estat durant molt de temps fora del focus turístic i fins i tot des del focus cultural. És un espai que durant molt de temps ha estat invisible, fins i tot per a la pròpia gent de Tarragona, i segurament no ha rebut aquesta protecció necessària d'una obra d'aquest valor i, per tant, entenem que és interessant, que és positiu que es declari aquest element de protecció i també que s'inverteixin els recursos necessaris, òbviament, dins les línies de subvenció de la Generalitat. Però, preservar aquest patrimoni, que és únic, que és excepcional i que durant massa temps ha estat invisible per als ulls no només dels tarragonins i tarragonines, sinó de tots els amants de l'art. Per tant, aquest Gaudí del Camp de Tarragona mereix aquesta protecció.

El president

Gràcies, diputada. La diputada Roldán del Grup Popular.

Lorena Roldán Suárez

Sí; moltes gràcies, president. Bé, aquesta proposta posa el focus en uns elements patrimonials concrets, però molt rellevants. És la intervenció d'Antoni Gaudí al Santuari de Nostra Senyora del Sagrat Cor de Tarragona. I nosaltres agraiem aquesta proposta perquè ens sap molt greu, i se n'ha parlat ara mateix, que sovint a aquesta obra no se li ha donat la importància que té i s'ha tractat com una obra menor o fins i tot com una obra anecdòtica. I és tot al contrari.

Crec que creiem que qualsevol actuació vinculada a Gaudí, evidentment, forma part d'un llegat arquitectònic de referència internacional, i precisament per això cal garantir-ne la seva conservació i la seva contextualització. El problema és que aquest tipus d'obres menys conegudes sovint queden fora dels circuits, com ha passat en aquest cas, d'aquests circuits habituals de protecció i de difusió, i això genera un doble risc

Fitxer 20CC10

d'una banda, la manca de manteniment adequat i, d'altra, la invisibilitat dins del relat patrimonial. Aquesta proposta, per tant, ens sembla que va en la direcció correcta,

perquè no es limita només a conservar, sinó que planteja també posar en valor aquests elements arquitectònics, i això, doncs, és clau.

Posar en valor vol dir diverses coses: documentar bé l'obra, integrar-la en els itineraris culturals del territori, millorar-ne l'accessibilitat i donar-la a conèixer tant des del punt de vista educatiu com turístic. A més, Tarragona, com ja hem parlat en moltíssimes ocasions, disposa d'un conjunt patrimonial molt potent i, per tant, incorporar l'empremta de Gaudí permet reforçar aquest conjunt i diversificar l'oferta cultural. Per tots aquests motius, evidentment, hi votarem a favor.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. I el diputat Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, president. He de felicitar el senyor Bertran per posar-nos aquesta proposta de resolució sobre la taula, en un context actual on la nostra identitat està amenaçada, on estem pressionats pel globalisme, per tendències que són contràries a la nostra civilització. Perquè, lloar la figura d'Antoni Gaudí és un referent per tornar precisament al que deia ell segons la seva màxima de ser original. I ell entenia com ser original, i ho va plasmar també en la seva arquitectura, tornar als orígens.

Quina bona manera de tornar als nostres orígens, a la nostra identitat, a la nostra identitat com a catalans, com a espanyols, com a membres de la civilització occidental, arrelats en els principis del cristianisme. Per tant, nosaltres hi votarem a favor.

I moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. La diputada Segòvia, pel Grup dels Comuns, té la paraula.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Nosaltres també donarem suport a aquesta proposta de resolució, sobretot perquè, més enllà de les creences de cadascú, crec que el valor patrimonial mundial de les obres de l'arquitecte Gaudí és sobradament conegut,

justificat i innecessari d'aquestes intervencions, per garantir que es preserva i que es fa la difusió que toca. I efectivament, que la majoria de la gent hi pot tenir accés.

I en aquest sentit, creiem que també és important que totes les obres que siguin considerades bé nacional tinguin una política de ser accessibles i visitables i de ser difoses entre la majoria de la ciutadania, cosa que malauradament no passa i, de fet, no passa actualment amb el santuari. Per tant, sí que creiem que aquest reconeixement hauria d'anar de la mà de l'obertura i aquesta accessibilitat per a tota la ciutadania, no només pel fet de celebrar determinats tipus d'oficis religiosos, que evidentment s'han de poder fer, però que no hauria de ser l'única funció d'un bé que està reconegut com a patrimoni nacional.

També estem d'acord amb l'esmena que han presentat i creiem que, efectivament, el finançament s'ha de poder valorar en el marc de les convocatòries de subvencions que preveu la Generalitat de Catalunya. I sense més a afegir sobre el valor del santuari, que crec que ja ha estat posat de manifest, com deia, anunciem el vot a favor.

El president

Moltes gràcies, diputada. I per posicionar-se sobre les esmenes, el diputat Bertran.

Jordi Bertran i Luengo

Gràcies, president. La primera no l'hem acceptat perquè entrava en aquesta línia de tramitar, si s'escau, quan creiem que qüestionar o dubtar de la importància de l'obra de Gaudí precisament no s'escau. I l'altra sí que l'hem acceptada perquè no preteníem cap tracte favorable, sinó que evidentment hi ha unes línies de finançament i, com bé ha dit abans la diputada Ivana Martínez, doncs, que ja s'havia fet des del Govern, una primera aportació per a l'estudi de la necessitat d'aquesta intervenció.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara passem a la votació. Entenc que els punts 2 i 3 els podem votar favorablement..., ai, votar junt –després cadascú que voti el que li sembli. *(Rialles.)*

Vots a favor del 2 i el 3? Per tant, s'aproven per unanimitat.

I el punt 1. Vots a favor? Junts, Partit Popular, VOX, Esquerra...

I abstencions? Grup Socialista. Prospera el Punt, també.

Proposta de resolució sobre la conservació de Can Macià a Vallmanya, a Alcarràs

250-01047/15

I ara passem al punt número 17, que és: Proposta de resolució sobre la conservació de Can Macià de Vallmanya, a Alcarràs.

[#5.00]

Hi ha una substitució ja des de fa dues votacions, del diputat Manel Ezquerra en el lloc del diputat Guillem Mateo.

El president

Molt rebé. Doncs, queda apuntat. Doncs, com deia, una proposta de Junts, i té la paraula l'honorable diputat Lluís Puig.

Lluís Puig Gordi

Bé; moltes gràcies, president. Dir que hem acceptat, transaccionat una esmena de tres punts, tres esmenes que presentava el Grup del Partit dels Socialistes, que a la vegada també és una autoesmena a la pròpia proposta que havíem presentat nosaltres. Nosaltres havíem presentat la PR amb l'enunciat de «Ca'l Macià» i ells demanaven que fos «Casa Vallmanya». Ens vam remetre a l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de la Generalitat de Catalunya i el nom correcte oficial és «Ca'l Macià, guió, Casa de Vallmanya». Per tant, assumint aquesta forma escrita, que quedi constància del nom correcte, content d'haver pogut parlar amb el diputat d'Alcarràs, que precisament sap de què parla, avui.

Aquesta proposta, o aquest tema en concret, és d'un llarg recorregut, tan llarg que cada dia que passa cau una teula més. I cau una teula més que ens fa perdre oportunitats. Una oportunitat, per exemple, que algun dia puguem tenir honra de la figura del president Macià amb un eix vertical que és: Vilanova i la Geltrú, Les Borges

Blanques, on hi ha ja l'Espai Macià, Alcarràs, Prats de Molló, la Vil·la Denise, que en aquests moments s'està a punt de començar a museïtzar. Aquest eix vertical occidental a Catalunya fent honor a aquest president, tan important en la història del segle XX, per Catalunya, ens sembla transcendental.

Aquí hi ha explicacions de tota mena. Que el grup de persones que volen defensar-ho són molt de la CUP i s'enfronten amb l'Ajuntament, que no és mai de la CUP, que ara hi ha un ajuntament de Junts, ara hi ha un ajuntament d'Esquerra, ara aquí, ara allà. Bé: l'Ajuntament d'Alcarràs, ho resumiré, és molt petit per fer la compra i que després, si no té finançament, l'endemà, la casa li caigui a sobre. No oblidin, senyors diputats i diputades, que la casa ja està declarada Bé Cultural d'Interès Nacional. Entenem que és un pes molt pesat per entomar un ajuntament sol sense tenir papers signats de què passarà l'endemà de la compra.

Segon punt. És evident que els tres punts que tenim en la proposta de resolució es resumeixen en: si us plau, feu el favor de tancar vos en una sala i llençar la clau per la finestra i fins que no us hàgiu posat tots quatre d'acord, que no surti ningú, perquè és obvi que la Generalitat, fins i tot en l'anterior legislatura, ja va publicar una separata en la revista *Sàpiens* que donava per feta la compra, una separata a tot color, portades gruixudes. Tot era meravellós i fantàstic. Es van avançar eleccions i va decaure tot. Oh, però quina sorpresa! Aquella separata no porta ni data, ni dipòsit legal, ni mes, ni any de publicació.

Bé, això era com un «entre parèntesis». Dic això perquè és obvi que l'aportació que fa Francesc Macià a Alcarràs i a tot l'entorn rural d'aquells moments, com a enginyer que era, és importantíssim. Tant la casa, evidentment, com per explicar les intervencions que va fer el primer enginyer que va aplicar les tècniques de formigó armat, i temes de regadiu i moltes altres coses que en la seva biografia com a enginyer s'han explicat. Per tant, és una forma d'explicar perfectament aquesta part del territori, tant pel personatge com per la situació i el moment, que cal demanar que realment el Govern de Catalunya entomi el lideratge, que es posi a la capçalera d'aquesta tasca, d'agrupar les tres administracions públiques, la propietat privada i prendre decisions com més ràpides millor. Res més, president.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. I ara, el diputat Manuel Ezquerra, pel Grup Socialista Units per Avançar.

Manel Ezquerra Tomàs

Moltes gràcies, president. En primer lloc, també un plaer assistir a la Comissió de Cultura per la invitació que he tingut. Bé, parlem de la casa de Vallmanya, un espai amb molt valor històric, però també, i sobretot, a part de la figura del president Macià, com ha destacat ara el diputat Puig, té un significat profund vinculat a la memòria del món rural, del nostre territori i del país.

Pensem que si volem preservar aquest immoble, fem-ho pel que realment representa, per la història dels parcera de Vallmanya, de generacions que van viure sota el règim del delme, del *diezmo*, aquest sotmetiment de caràcter feudal, que va durar fins ben avançat el segle XX, explica l'origen del caràcter resilient de la pagesia d'Alcarràs. I també –ho ha apuntat el diputat Puig– per tot el que va fer per incidir, suposo, en aquella època, en la construcció del canal d'Aragó i Catalunya, entre altres factors.

Aquest és el relat que posa en valor la gran majoria de veïns i veïnes d'Alcarràs sobre la casa de Vallmanya. Des del nostre punt de vista, per preservar la casa cal prioritzar vies realistes i eficients abans que processos llargs i complexos que poden allargar-se en el temps i no garantir una solució immediata. Per això creiem que s'han d'explorar fórmules alternatives. Acords amb la propietat en podria ser una, d'entrada; la compra pactada per part de la Generalitat, o, avui vull apuntar aquí una via alternativa que ningú n'ha parlat últimament, però fa anys que al nostre territori volta aquesta el que vull introduir ara en el debat.

I m'explico. L'any 2019-2020 es va estar a punt de tancar la compra per part d'un privat per restaurar-la i establir una col·laboració publicoprivada i poder-la fer visitable amb els acords a què s'arribés per ambdues parts, o tres parts. Perquè també hi havia d'entrar a l'Ajuntament. Aquest hauria estat un mecanisme que hauria permès avançar amb més agilitat. Atès que avui passàvem aquesta moció, ahir vaig posar-me en contacte amb aquesta persona. No hi havia parlat des del 2020, quan era alcalde d'Alcarràs, i li volia preguntar a veure si encara estaria

interessat en la compra i restauració. I em va dir que sí, que es podria estudiar, que sempre ha sentit una cosa especial, sentimental, per aquesta casa, i estava disposat a parlar-ne. Aprofito... Potser cal explorar aquesta possibilitat de recuperar un mecenes disposat a adquirir la finca, restaurar-la i fer-la visitable, així com impulsar fórmules de col·laboració publicoprivades que facin viable el projecte i que sigui visitable per a la ciutadania.

Dit això, siguem pragmàtics. En aquests moments el que ja s'ha fet és important. Al juliol del 2025, declarar-ho Bé Cultural d'Interès Nacional, i acte seguit es va requerir formalment a la propietat que executés les actuacions necessàries per garantir la conservació de l'immoble. Ara bé, el debat no és només què volem fer, sinó com ho farem de manera viable. I aquí vull ser molt clar: no podem carregar sobre l'Ajuntament d'Alcarràs una responsabilitat econòmica que difícilment podrà assumir. La titularitat pública per si sola no resol el problema si no va acompanyada de finançament real i compromís a llarg termini. Per això, el camí més útil és doble. Primer, arribar a un acord amb la propietat actual perquè sense acord difícilment hi haurà una solució definitiva. Si em permet, president, m'allargo trenta segons. Segon, explorar la vida alternativa que es proposa amb aquest mecenatge, i dir-ho amb honestedat: el valor històric de la casa no pot basar-se en relats exagerats o discutibles. El seu valor real és el que és i és prou important per si mateix sense necessitat de construir mites.

I finalment, una reflexió més general: quan gestionem patrimoni i diners públics hem de ser responsables. Cada euro que invertim ha de tenir sentit, sostenibilitat i retorn social, i no podem actuar des de la immediatesa ni traslladar problemes a les generacions futures. Per això, des del nostre grup apostem per una posició constructiva. Em sumo al que ha dit el diputat Puig: no bloquejar, no prometre el que no és viable i treballar amb totes les parts, tots els actors, si convé tancar-nos en una habitació, com ha dit, per trobar una solució realista, viable i útil per al territori. Perquè, si realment volem salvar la casa de Vallmanya, el que toca és menys gesticulació i més acords amb totes les parts implicades.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Pel Grup d'Esquerra Republicana, el diputat Campuzano – honorable diputat Campuzano.

Carles Campuzano i Canadés

Gràcies, honorable senyor president. Sobre les qüestions de fons que planteja aquesta proposta de resolució, que ha defensat de manera molt brillant l'honorable senyor Puig, crec que coincidim. Si m'ho permet, honorable senyor president, els vilanovins presents en aquesta sala, hi coincidim especialment, que és la figura del president Macià com un dels pares fundadors de la Catalunya contemporània i, per tant, la necessitat de preservar el seu llegat. Qualsevol país digne d'aquest nom aquest esforç el fa, i en aquest sentit, amb independència que algú pugui posar-li més salsa de la que possiblement històricament estigui comprovada, el que és cert és que aquest va ser un espai que Macià, el president Macià, els seus col·laboradors s'hi trobaven i que, per tant, forma part també dels processos polítics que va viure aquest país als anys vint i trenta del segle del segle passat.

Per tant, té sentit que aquest espai tingui aquest reconeixement i que, per tant,

Fitxer 20CC11

es produeixin les decisions que s'hagin de produir. I considerem, també, que és evident, que això no pot dependre de la capacitat només de l'Ajuntament d'Alcarràs.

Aquí, en el seu moment, la Generalitat ja va fer l'esforç perquè aquest espai tingui la declaració de BCIN, amb tot el que implica, però és evident que la complexitat de la qüestió es deriva sobretot del propietari d'aquesta casa, que, pel que sabem nosaltres, s'havia negat a vendre aquesta casa, que no està assumint les seves responsabilitats, perquè la declaració de BCIN implica que qui té la responsabilitat de restaurar aquest patrimoni és ell. I, en tot cas, si ell no ho fa, la Generalitat podria assumir-ne una responsabilitat subsidiària, que és intervenir i efectuar les obres. És una solució segurament extrema.

Dit això d'aquí, coincidim, per tant, que cal procedir a donar a aquest espai el reconeixement que necessita i entenem que l'Ajuntament d'Alcarràs sol no se'n pot fer càrrec. Òbviament, donarem suport a aquesta en aquesta iniciativa. En el que

ens sembla que també és perfectament compatible i possible desenvolupar de manera molt realista i molt enganxada a la realitat, un espai de memòria, de memòria històrica que posi en valor la història d'aquesta finca, però sobretot, que posi en valor la història del president Macià, de la seva implicació a les comarques de les comarques de Lleida, la seva implicació en la recuperació agrària d'aquests territoris i que, per tant, al voltant de la recuperació d'aquest espai, puguin existir també recorreguts culturals, recorreguts educatius, que estic segur que, per altra banda, en el municipi d'Alcarràs serien benvinguts.

Per tant, donarem suport al text de la iniciativa en els termes presentats per l'honorable senyor Puig i en els termes de les esmenes acceptades per part del Grup de Socialistes Units per avançar.

Moltes gràcies.

El president

I, pel Grup del Partit Popular, el diputat Ferran.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Ens generen dubtes alguns dels punts que formen l'articulat d'aquesta proposta, especialment en el terme d'expropiar o directament ordenar un particular, doncs, a fer una actuació determinada. I nosaltres considerem que això entra en xoc de manera directa contra el dret a la propietat privada d'aquest particular.

Tampoc compartim, doncs, que de manera general els partits nacionalistes i el PSC, que amb aquestes coses ja són pràcticament idèntics, doncs, sempre donen preferències a determinats personatges històrics i s'intenten posar per davant sempre certs motius polítics, per davant d'altres elements patrimonials que també mereixen la nostra atenció. Nosaltres entenem que la preservació del patrimoni ha de ser en base a la seva història, al valor real que té aquell element, i no simplement a simbologies partidistes o preferències ideològiques.

I, per altra banda, també hi ha una qüestió de finançament. És a dir, en aquesta proposta de resolució en cap cas s'indica quin paper té cada administració en

referència al finançament que correspondria a aquesta actuació i, per tant, nosaltres no ho veiem clar i ens abstindrem.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I el diputat Acosta, pel Grup de VOX.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí; moltes gràcies. Bé, sobre la conservació de la casa de Vallmanya, que amenaça ruïna, cal dir, per una banda, que aquesta edificació del segle XVII va ser adquirida a les acaballes del XIX per l'arquitecte Agapito Lamarca, que, per cert, és l'autor de la Maternitat de Lleida, l'actual biblioteca, i de la façana del palau de paeria de la banqueta del Segre. Una filla seva es va casar amb Francesc Macià i després de la seva mort la Maria Macià va heretar la casa.

El grup proponent parla d'incalculable valor històric, artístic, arquitectònic... Bé, res més lluny de la realitat. Permetin-me puntualitzar que és de sentit comú que un home com Macià, amb les més grans responsabilitats que tenia, primer com a tinent coronel de l'exèrcit espanyol, després com a diputat en Corts espanyoles i després com a president de la Generalitat, no podia anar a Vallmanya amb freqüència, encara que volgués. A més, tenint en compte les dificultats del transport de l'època. Els més vells del poble confirmen que a penes va visitar la Casa Vallmanya.

D'altra banda, l'hereva Maria Macià va conservar la finca i la casa, però ni ella ni els seus nebots hereus van tenir cap inconvenient a anar venent les tres mil hectàrees de la finca i la casa, primer, a l'Instituto Nacional de Colonización, que les va cedir en condicions molt favorables als pagesos, aconseguint un gran creixement agrícola i ramader de la zona fins a Gimennells, així com una important repoblació. I, finalment, a l'actual propietari.

En definitiva, els hereus de Ca'l Macià i el seu actual propietari no han fet des dels anys vuitanta cap actuació de rehabilitació de la casa. Restaurar-la suposaria una inversió mínima en l'actualitat al voltant dels dos milions d'euros, una mica més, motiu pel qual l'anterior govern municipal va desestimar la seva compra. Entenem que ho va fer amb sentit de responsabilitat, ja que al poble d'Alcarràs no disposa

d'aquest pressupost. I els Fons de Cooperació de la Diputació estan ja adjudicats a necessitats peremptòries que no es poden eludir. I molt menys es pot obligar a un propietari a finançar la restauració i obligar-lo a fer la restauració de la seva propietat, ni expropiar-lo, com apunta aquesta proposta de resolució. Amb la qual cosa nosaltres hi votarem en contra.

El president

Gràcies, diputat. Diputada Segovia, pel Grup dels Comuns.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president: per anunciar el vot a favor de la proposta de resolució.

El president

Molt bé. Gràcies, diputada. Diputat Lluís Puig, per les esmenes. Sí?

Lluís Puig Gordi

És que amb les esmenes que hem transaccionat amb el Grup dels Socialistes també s'ha eliminat la paraula «expropiació» per –ara no ho tinc aquí al davant– per «explorar les possibilitats». Dit d'una manera més suau i més fina.

Però que tinguin clar els que han parlat sense saber el que diuen que no és veritat el que s'ha dit sobre el poc ús o poca «vivenda» d'en Macià en aquesta casa. Tampoc és veritat que l'Administració pública no pugui obligar o arribar a expropiar un bé cultural d'interès nacional si el propietari no assumeix les seves responsabilitats. És una mesura de pressió, sí, però precisament perquè aquest propietari entengui que si ell no pot fer el que ha de fer, el que ha de fer és vendre-ho amb les millors condicions a l'Administració pública perquè pugui gestionar-ho i agençar-ho. Res més.

El president

Moltes gràcies. L'esmena 3, que era una modificació del títol i era també saber... *(Lluís Puig Gordi parla sense fer ús del micròfon.)* Sí, la transacció 3, la modificació del títol que deriva de la... *(Lluís Puig Gordi parla sense fer ús del micròfon.)*

D'acord, l'esmena 3 no està acceptada o forma part de la transacció, que ja no...

Lluís Puig Gordi

En el moment en què el Partit Socialista –perquè quan l'ordinador no vol córrer...–
L'esmena del Partit Socialista al punt 2 deia «Adquirir la casa Vallmanya del municipi
d'Alcarràs o explorar-ne les vies alternatives.»

El president

Aquesta és l'esmena... Perdoni, perdoni... És l'esmena 3, que fa referència a
treballar amb l'Ajuntament d'Alcarràs i la Diputació de Lleida una via de col·laboració
que permeti dotar l'immoble d'un pla d'usos, rehabilitar-lo i obrir-lo al públic. Aquesta
no ha estat transaccionada, Entenc que està acceptada.

Guillem Mateo Sellas

Canviant «propietat» per «immoble».

Lluís Puig Gordi

D'acord, havia oblidat aquest matís, que sovint al Grup Socialista li agrada fer.
S'accepta també l'esmena 3. En tot cas, el títol de «Ca'l Macià - Casa de Vallmanya»,
és aplicable a tota la terra. I aquests dos detalls. Estan acceptades les tres esmenes.

El president

Moltes gràcies. Per tant, passem a la votació, que entenc la podem votar tota en el
seu conjunt.

De forma que: vots a favor? Vots d'Esquerra Republicana, Comuns, PSC i Junts.

I, vots en contra? El Grup de VOX.

Abstencions? Grup del Partit Popular.

Per tant, s'aprova la proposta de resolució.

**Proposta de resolució sobre el desplegament efectiu del Consorci
Patrimoni Romà de Tàrraco i la protecció del patrimoni mundial
de Tarragona**

250-01056/15

I passem al punt 18, que és la Proposta de resolució sobre el desplegament efectiu del Consorci de Patrimoni Romà de Tàrraco i la protecció del patrimoni mundial de Tarragona, que presenta el Grup de Junts.

Jordi Bertran i Luengo

Gràcies, president. Avui, precisament, a la Generalitat i l'Ajuntament de Tarragona es signen els estatuts del Consorci de Patrimoni Romà de Tàrraco. Nosaltres ja vam avisar des del primer moment que, des de la posició de ser absolutament favorables a aquest consorci, eh?, nosaltres sempre hem manifestat una posició de donar suport des del primer dia a aquesta idea, per la millor governança del patrimoni, creiem que cal, des del minut zero, incidir en una sèrie de punts que per nosaltres fan que la proposta vagi coixa. Per tant, en tant que el Govern és membre d'aquest consorci, insistirem en aquests punts que presenta la PR.

Per una banda, nosaltres no comprenem com a un consorci que gestionarà tres edificis de l'Estat, l'Estat no es pot incorporar al Consorci. Això no ho entenem. I les consultes jurídiques que hem fet ho corroboren. És a dir, l'Estat és titular del Museu Nacional Arqueològic de Tarragona, del Museu i Necròpolis i dels serveis centrals. Altra cosa és que l'Estat es vulgui despendre d'això, que és una via a explorar, perquè si realment no vol entrar en el Consorci, nosaltres el que estem apuntant ja és a reclamar que l'Estat passi a aquesta titularitat a la Generalitat, que no entenem després de tants anys de competències exclusives com encara estem en aquest punt.

El segon aspecte que demostra la importància que l'Estat estigui aquí dins és que el mateix Ajuntament de Tarragona ha denunciat que no se'ls ha lliurat l'estudi geotècnic i d'impacte sobre l'amfiteatre. Se'ls va ensenyar però i no se'ls ha lliurat, i se'ls va ensenyar amb una petició expressa que es va fer aquí al Parlament. A continuació, entrem amb la valoració dels llocs que han d'ocupar en el Consell Acadèmic i el Consell Social, diguem-ne, una sèrie d'entitats. Nosaltres demanem que la Universitat de la zona de Tarragona, la Universitat Rovira i Virgili, per la seva importància en el món del coneixement i perquè té competències d'investigació sobre la sobre el món arqueològic, hi entri. Ja sigui que el Parlament li proposi al Govern..., que no es dubti sobre això. És que la URV hi ha de ser. El mateix, la

societat arqueològica, fundada al 1844. Molts dels elements que gestionarà aquest patrimoni hi són avui perquè a la societat arqueològica el 1844 els va començar a col·leccionar. No té cap sentit excloure-la.

Després, també, que s'opti entre la Cambra de Comerç o el Col·legi d'Economistes, perquè així també aquest sector social, o entre l'Associació d'Empresaris d'Hostaleria o la Federació d'Hostaleria i Turisme. Però creiem que ha de ser-hi perquè no pot ser només un òrgan de governança des del punt de vista arqueològic. També, sobretot, quan es posen uns impactes econòmics i uns ingressos que són alts. Per tant, creiem que és important. Després, creiem que és molt important que en la governança, les bases de la direcció general d'aquest consorci requereixin expertesa patrimonial. Ens preocupa que als estatuts no ho posi. I és un element que donaria més confiança a tota la gent, fins i tot a la gent que en dubta.

Després, no considerem que en la governança, en el comitè executiu, que seria el segon òrgan de governança, els representants municipals no tinguin un perfil tècnic i professional. No es pot polititzar aquest comitè executiu. Aquest comitè executiu hauria de ser molt tècnic i molt professional, malgrat que la presidència pugui ser d'un càrrec electe. Després, insistim en l'accessibilitat, insistim en què hi ha un BCIN, que és la zona arqueològica de Tàrraco, que no està inclòs en el conjunt d'actuacions d'aquest consorci, i això no té massa sentit. És un BCIN, la zona arqueològica del conjunt de la ciutat.

I, després, que es treballi com s'ha fet a Mèrida, amb mecanismes d'ajut amb els petits propietaris que tenen restes dins dels habitatges. Que es faci una revisió prudent del pressupost inicial, on els ingressos, al nostre entendre, estan molt inflats i que hi hagi la màxima transparència digital que sigui possible, posant a disposició de tota la ciutadania, ja sigui a través del web de l'Ajuntament o del web de la Generalitat, tota la documentació que aquest consorci vagi generant fins que tingui els òrgans digitals propis o els elements digitals propis.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Pel grup esmenant, el Grup Socialista i Units per Avançar, la diputada Ivana Martínez.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, president. Des del Grup Socialista compartim l'objectiu de garantir la protecció i la bona gestió i el desplegament efectiu del Consorci

Fitxer 20CC12

del patrimoni romà de Tàrraco. Estem parlant d'un element central de la identitat de Tarragona i també d'un actiu cultural de primer nivell a escala de país.

Ara bé, dit això, creiem que la proposta de Junts barreja elements positius amb altres que sincerament ens generen dubtes, són redundants o arriben fora de temps. En primer lloc, hi ha diversos punts que s'estan fent o que ja estan garantits per la normativa vigent. Per exemple, en relació amb les garanties patrimonials o els mecanismes de control, cal recordar que qualsevol actuació sobre el patrimoni, no només l'amfiteatre, sinó a tota la ciutat, passa per filtres tècnics i legals molt exigents. Per tant, plantejar-ho com si no fos així, pot generar una ombra de dubte injustificada sobre la feina que ja fan les administracions.

En segon lloc, també hi han propostes que arriben tard. És el cas del model de governança. En els estatuts del Consorci es van aprovar amb el vot favorable del mateix grup proponent d'aquesta PR, junts. I si hi havia discrepàncies de fons, aquí era el moment per plantejar-les. Potser ara és massa tard. A més, tampoc compartim la idea de despolititzar els òrgans de decisió en el sentit que es proposa a la PR. Representants electes hi han de ser perquè són els que tenen la legitimitat democràtica per decidir prioritats i orientar les polítiques públiques. Els tècnics han de fer la seva feina, imprescindible, però la direcció política correspon als representants de la ciutadania.

En tercer lloc, hi ha propostes que desvirtuen l'objectiu del consorci, perquè aquest ens neix per gestionar, conservar i invertir en patrimoni. No és un òrgan de promoció turística ni de representació econòmica. Per això creiem que no és adequada la incorporació de determinats agents al consell assessor si no responen a criteris d'expertesa patrimonial. Dit això, sí que valorem constructivament i donarem suport a aquells punts que reforcen el Consorci, com ara la participació de l'Estat, la

necessitat de rigor en la direcció, la transparència, l'accessibilitat o el suport a petits propietaris.

També veiem amb bons ulls aquelles esmenes que introdueixen prudència i seguretat jurídica, especialment pel que fa a la configuració dels òrgans, un cop estiguin formalment constituïts. El Consorci tot just comença a caminar. Avui és un gran dia per a Tarragona i per a tot Catalunya. Avui s'ha signat el consorci de Tàrraco, una fita històrica.

No sembla gaire raonable plantejar revisions estructurals o de pla de gestió sense cap avaluació prèvia. Per tot això, el nostre vot serà favorable als punts que aporten valor, però contraris a aquells que considerem innecessaris, prematurs o que qüestionen injustament el funcionament institucional.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I la diputada Raquel Sans, del Grup d'Esquerra Republicana.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. Jo seria un pelet menys triomfalista que la diputada Martínez, que parla d'un dia històric, perquè al final el que s'ha signat avui és un conveni entre la Generalitat i l'Ajuntament de Tarragona. Per tant, una col·laboració a dues bandes on, com recull aquesta proposta de resolució, per exemple, no hi ha la participació de l'Estat, que hi hauria de ser i, per tant, entenem que és positiu que aquí quedi recollit.

Avui s'ha signat un conveni que no deixa de ser una declaració d'intencions i que nosaltres ens mirem amb certa prudència, perquè ja sabem que de vegades aquests consorcis i aquests convenis queden molt bé de cara als anuncis públics, però són poc efectius. Nosaltres el que creiem és que el patrimoni romà el que requereix és dels recursos necessaris per a la seva preservació i, per tant, esperem que aquest consorci, que ja ho dic, té el nostre suport, però amb una mirada més escèptica o més prudent, per dir-ho d'alguna manera, doncs, dugui a terme les seves funcions.

Aquí, també, fer referència, quan s'entra als òrgans de governança i es parla de la presència de determinades entitats com la cambra de comerç o el col·legi

d'economistes, creiem que no és oportú delimitar aquí, quan hi ha hagut uns estatuts, quan hi ha hagut una feina prèvia i, per tant, creiem que tampoc..., és una mica contradictori en si mateix, perquè per una banda parlem de persones i la necessitat d'introduir expertesa, però, per l'altra, estem parlant de la necessitat d'incorporar agents econòmics i socials que no tenen aquesta expertesa dins del Consell, i, per tant, hi ha una certa contradicció en aquesta proposta i per tant en aquests punts no hi donarem suport perquè entenem que aquesta qüestió s'ha de delimitar, s'ha de parlar i genera una contradicció en si mateixa.

I voldria assenyalar especialment el punt 12 d'aquesta proposta de resolució. De fet, a nosaltres el que ens preocupa és que aquest consorci també implica una integració dels treballadors de l'àmbit municipal, de l'àmbit de la Generalitat, que tenen categories diferents i que passaran, doncs, a tenir una nova realitat. S'ha parlat d'ampliació d'horaris i, per tant, també ens preocupa com es fa aquesta incorporació, sempre que es respectin els drets laborals dels treballadors, que siguin informats de tot, que rebin tota la informació necessària. I, per tant, votarem favorable a la majoria de la proposta de resolució. I voldria posar especial èmfasi en aquest punt número 12, que a nosaltres ens preocupa i ens amoïna.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. La diputada Roldán, pel Grup del Partit Popular.

Lorena Roldán Suárez

Sí; moltes gràcies, president. Bé, n'hem parlat ja abastament sobre tot el tema del Consorci del Patrimoni Romà de Tàrraco, i, de fet, nosaltres ja ens hem posicionat en totes aquestes ocasions en contra, i ho hem fet també des del consistori a Tarragona.

Bàsicament perquè no estàvem d'acord amb el model que s'estava proposant i especialment amb el model de governança, que ara veiem, doncs, que el Grup de Junts també té reticències en aquest sentit, que nosaltres compartim i que, de fet, hem denunciat des de fa molt de temps. I una de les coses que a nosaltres ens preocupava, precisament, és que tots els recursos destinats a aquest consorci

anirien a parar a l'estructura i a aquests càrrecs de govern. Nosaltres no hi estem d'acord, hi insisteixo. Per tant, tots aquests punts que fan referència a com ha de ser i qui ha de formar part d'aquest consorci, doncs, evidentment, hi votarem en contra, per coherència, hi insisteixo, amb el que hem fet fins ara.

I sí que hi ha un parell de punts, i ja m'avanço, president, per demanar la votació separada tant del punt 2 com del punt 3. El 2, que parla, precisament, d'exigir al Ministeri de Cultura i Adif que presentin l'estudi geotècnic d'impacte patrimonial del [tercer fil#6.46]. I, de fet, vam tenir aquí fins i tot una reunió amb entitats i grups de veïns que estan molt preocupats per aquesta situació i, per tant, entenem que és urgent que ens arribi aquest estudi geotècnic. I, per una altra banda, també votaríem a favor del punt 3, que parla de garantir que qualsevol actuació que es faci a l'entorn de l'amfiteatre romà compti amb totes les garanties patrimonials.

I això, que sembla una cosa que potser no s'hauria de demanar, resulta que sí, perquè ja sabem en quin estat es troben les grades de l'amfiteatre. I ja veurem quan arribi aquest impacte, també geotècnic, si no hem de patir més per aquest espai, que és fonamental en el patrimoni arquitectònic romà de Tarragona. I es podrien votar conjuntament tant el 2 i el 3, que veig el president que em fa senyals en aquest sentit.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. El diputat Acosta, del Grup de VOX.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí. Nosaltres només manifestar el nostre vot favorable.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. La diputada Segovia, del Grup dels Comuns.

Susanna Segovia Sánchez

Sí; president, gràcies. Efectivament, hem debatut abastament del consorci en aquesta comissió. Crec que a vegades em sembla que més fins i tot que a

l'Ajuntament de Tarragona. O almenys és la percepció que tinc des de fora, evidentment.

I també la sensació que a vegades ens porten aquí a debatre temes que a l'Ajuntament de Tarragona ja ens han parlat, s'han acordat amb el suport de molts grups, i després intenten reobrir temes a través de propostes de resolució que es presenten a la Comissió de Cultura del Parlament. Quan crec que molts d'aquests punts, l'àmbit en el qual s'ha de fer la incidència i s'ha d'arribar als acords és sobretot a l'Ajuntament de Tarragona, que creiem que és la principal institució, no només responsable, sinó també propietària i d'alguna manera detentora del que és aquest patrimoni, i que hauria de ser qui realment prengui la majoria de les decisions.

En aquest sentit, hi ha algun dels punts que en realitat estan, com a mínim desajustats. És a dir, el Govern de l'Estat a través del Ministerio de Cultura no es pot incorporar directament en el consorci perquè hi ha limitacions imposades des del Ministerio de Hacienda, però el que sí que fa és signar convenis de col·laboració amb aquest consorci per fer totes les aportacions i per assumir totes les responsabilitats que li pertocuen d'aquest patrimoni. L'estudi geotècnic és Adif qui l'ha de fer, no és el Ministeri de Cultura. Per tant, estem parlant de coses diferents i d'instàncies diferents. En aquests punts, nosaltres ens abstindrem.

Passa el mateix amb el tema de les participacions dintre dels òrgans del Consorci. Si ja estan aprovats uns estatuts, ja s'han debatut, ja s'hi ha donat suport i han tingut la majoria per part dels grups de l'Ajuntament de Tarragona, no entenem ara que això s'hagi de reobrir a través d'una proposta de resolució en aquesta comissió. És a dir, creiem que en aquest cas, el grup proponent hauria d'intentar, doncs, donar les batalles i guanyar aquestes batalles dintre de l'espai on s'han pres aquestes decisions. I si ja estan aprovats, no creiem que sigui a través d'aquesta comissió que els hagin de reobrir.

Coincidim amb grups que ja s'han expressat. És evident que la representació per part de l'ajuntament té sentit que siguin els seus càrrecs electes. Són els que tenen la legitimitat democràtica per fer-ho. Evidentment, això no està en contra que es convidi en moments determinats a les persones que tenen l'expertesa tècnica. I també, coincidir amb la diputada d'Esquerra Republicana que el gran tema que tenim

i que ja ho hem debatut en altres propostes de resolució, és com es gestiona el traspàs de totes les persones que actualment treballen en aquestes instal·lacions en aquest patrimoni, en aquest consorci, garantint no només sous, estabilitat, permanència i antiguitat, sinó també les condicions de treball, els horaris i tot el que suposa passar a una nova institució sense haver de perdre drets laborals.

I aquí també tinc algunes votacions separades. President, no sé si... *(Pausa.)* Sí, doncs, nosaltres demanàriem votar per una banda l'1, 2, 4 i 7. Per una altra banda, el 5. I per part nostra ja estaria.

[#10.57]

President, nosaltres...

El president

No, però falta que es posicionin per les esmenes el Grup de Junts. Ella estava en la seva intervenció... Endavant.

Jordi Bertran i Luengo

Gràcies, president. Bé, l'esmena 1 i 2 del PSC no les hem acceptat. I la 3, sí. Aquestes dues esmenes parlen d'estudiar la incorporació dels agents que nosaltres proposem. Nosaltres no reobrim res, és que els estatuts preveuen que s'hagi d'incorporar aquesta gent, i el que volem és que el Parlament es posi sobre si la URV i l'Arqueològica són importants o no. I ho separem dels agents econòmics, perquè estan així en els estatuts. No és que vulguem dir ara una cosa diferent, és que està diferenciat així. Ara, com que no han estat nomenats, sí que volem que la comissió del Parlament reconegui la importància d'aquestes institucions. No reobrim res en aquest aspecte de les esmenes.

L'altra que hem acceptat, ens sembla correcte, en la mateixa línia: és un matís de redacció. En tot cas, el que sí que els accepto, que nosaltres ho volem comentar aquí, és aquest tema dels electes. Sí que ho volem comentar, perquè a la ciutat és un tema que es comenta. És a dir, hi ha d'haver un òrgan de governança política, on l'Ajuntament i la Generalitat ja hi són, i després hi ha d'haver un altre comitè que ha de ser, no el polític, sinó que ha de ser un òrgan molt més tècnic. I aquest és un

debat que existeix a la ciutat i que nosaltres no amagarem. Ens ho han demanat, i per a això, sí.

Ara, els altres aspectes, sí que els dic que no és que es reobri res, és que el consorci ara s'ha de començar a desplegar, i és bo que el Parlament també actuï i vetlli per aquesta posició. Perquè en aquest Parlament, precisament, hi ha una pluralitat prou important i uns diputats de Tarragona importants.

I acabo. Nosaltres sí que creiem que l'amfiteatre de Tarragona és un exemple de com no es fan bé les coses i com no es fan de manera transparent. Per tant, per això hem introduït aquest tema. No tota la gestió del patrimoni es fa correcta. I aquest és un exemple on malauradament Adif, a través d'una contractació de l'Estat, doncs, no ha funcionat.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, diputat. Entenc que la 1, 2... –per part dels Comuns, eh?–, la 1, 2, 4 i 7 es poden fer alhora. *(Veus de fons.)* D'acord. Endavant. Grup Socialista.

[Rocio Garcia Pérez #13.38]

Gràcies, president. Nosaltres demanem un vot separat per als punts 4, 5, 7, 9 i 13.

El president

No, no, perquè és que n'hi ha catorze, eh? Per tant... *(Pausa.)* Sí, sí... Per tant, podem votar l'1. Després, el 2. Després el 3. Per separat. El 4, el 5... *(Veus de fons.)* Per separat. Estic dient-los per separat, eh? Estic dient. Votem el 5. Després votem el 4. Després votem el 2, després votem el 4. Després votem el 5. Es pot votar el 7. Junt. Separat. Tot separat. El 9, separat. El 13. I després la resta. I ens estalviem sis votacions.

(Pausa.)

La diputada Roldán, com sempre, m'ha convençut.

Votem a favor.

Vots a favor del punt número 1 –els votem tots per separat. S'aprova. Ah, no... El Grup d'Esquerra, PSC, Partit Popular i Junts.

Vots en

Fitxer 20CC13

contra?

Abstencions? VOX i Comuns.

Per tant, s'aprova.

Punt número 2.

(Veus de fons.)

No passa res. No cal que ho repetim. Ens ho diu, ens ho fa constar i ja està.

(Veus de fons.)

Queda clar que el punt número 1, el Grup del Partit Popular hi vota en contra.

El punt número 2.

Vots a favor? Tots, menys Comuns –abstenció.

Punt número 3.

Vots a favor?

Unanimitat

Punt número 4.

Vots a favor? El Grup de Junts.

Vots en contra? Grup Popular, Grup Socialista.

Abstencions? El Grup dels Comuns, ERC i VOX.

Aquí, no prospera.

Punt número 5.

Vots favorables? Grup de Junts.

Vots contraris? Grup Socialista, Comuns, Esquerra, Partit Popular.

I, abstencions? El Grup de VOX.

Per tant, decau.

Punt número 6.

Vots favorables? Grup de Comuns, Grup Socialista, ERC i Junts.

Abstencions? El Grup de VOX.

Vots en contra? El Grup del Partit Popular.

Per tant, s'aprova.

Número 7.

Vots favorables? –no, el 6 ja l'acabem de fer.

El 7.

Vots a favor? Els grups del punt número 7... Grup de Junts.

Vots en contra? El Grup Popular, el Grup Socialista.

Abstencions? El Grup de VOX, el Grup d'Esquerra i el Grup dels Comuns.

Per tant, decau.

El punt número 8.

Vots favorables? El Grup de Comuns, PSC, ERC i Junts.

Abstencions? El Grup de VOX.

Vots en contra? El Grup del Partit Popular.

Punt número 9.

Vots a favor? Grup de Comuns, Grup d'Esquerra, Grup de Junts.

Vots en contra? Del Grup del Partit Popular i Grup Socialista.

I abstencions? El Grup de VOX.

Aquesta, prospera.

El punt número 10.

Vots favorables? Junts, Esquerra, Comuns i Grup Socialista.

Vots en contra? Grup Popular.

Abstencions? El Grup de VOX.

Per tant, prospera també.

El punt número 11.

Vots a favor? El Grup de Junts, d'Esquerra, del Grup de Comuns i el Grup Socialista.

Vots en contra? Grup Popular.

Abstencions? El Grup de VOX.

I, per tant, prospera.

Ara, el punt número 12.

Vots favorables? Junts, Esquerra, PSC, Comuns, a favor.

Abstencions? El Grup de VOX.

I en contra? El Grup del Partit Popular.

Per tant, prospera.

Anem al 13.

Vots a favor? El Grup de Junts, Esquerra i Comuns.

Vots en contra? El Grup Socialista i el Grup del Partit Popular.

I abstencions? El Grup de VOX.

Aquesta prospera.

I el punt 14.

Vots a favor?

És el Grup de Junts, PSC, Comuns, Esquerra: favorable.

En contra? El Partit Popular.

Abstencions? El Grup de VOX.

I, per tant, també prospera.

Si no els importa, fem un moment una trobada dels portaveus i la Mesa per parlar de la propera sessió i de les i de les compareixences.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les sis de la tarda.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT